

מילאנו

מאת שמואל הספרי

דצמבר 2004

© כל הזכויות שמורות לשמואל הספרי

הדמויות –

יואל בן אפרים – בעל טור במקומון תל אביבי

יובל – בנו

מוטי בן אפרים – כתב ספורט

נעמי- אשתו , פסיכולוגית

מרינה – ארכיטקטית .

קדוש – קבלן שיפוצים

רועי – בנו

נפתלי גויידר – סוכן ביטוח .

אוהדי כדורגל

סלקטורית

דיילת

מלצרית קפריסאית

שוטרת איטלקיה

פרולוג

בחודש מרץ שנת שתיים לאלף השלישי הגיעה לראשונה בהיסטוריה קבוצת כדורגל ישראלית לשלב רבע גמר גביע אירופה בכדורגל. אחרי שניצחה בזו אחר זו קבוצות פאר מרחבי אירופה, בצורה שהדהימה את מומחי הספורט, עמדה קבוצת הפועל תל אביב ועשרות אלפי אוהדיה הנאמנים לארח באצטדיון בלומפילד ביפו את קבוצת מילאן מאיטליה – קבוצה שכבר זכתה בכל תואר אפשרי. אלא שאז, בעקבות סדרת פיגועי התאבדות קטלניים בתל אביב החליטה התאחדות הכדורגל האירופית להעתיק את משחק הבית של הפועל אל מחוץ לגבולות המדינה. האי השכן, קפריסין, נבחר לשמש בית חלופי, ואלפי אוהדים אדומים עשו דרכם אליו במטוסים.

מערכה ראשונה

14.3.02 – הנסיעה לקפריסין

טרמינל 2 בנמל התעופה בן גוריון

בימין הבמה עמודים נמוכים וסרטי בד מתוחים ביניהם, התוחמים את התור המתקדם אל הסלקטורית לתשאול ביטחוני. יותר שמאלה, בעומק הבמה, דוכן חברת הנסיעות שאליו מתקדמים הנוסעים לאחר התשאול. משם, עם כרטיסי העלייה למטוס בידיהם, יצאו אל עומק הבמה משמאל. רוב הנוסעים לבושים בפריט לבוש אדום כלשהו – צעיף, כובע, חולצה, ורובם נושאים תיקים אדומים.

1. מקהלת הצבא האדום

שירת האוהדים נשמעת עוד לפני עליית האור –

אוווווווו.

הפועל עולה.

הפועל עולה.

הפועל עולה.

הפועל עולה.

אחד מהם מצוי בעיצומו של התשאול הביטחוני מול הסלקטורית, וחבריו עונים את התשובות לשאלותיה יחד אִתו. ניכר שהתהליך חוזר על עצמו בפעם המי יודע כמה.

סלקטורית

הבא בתור.

מקהלה

הבא בתור.

הבא בתור מתקרב לסלקטורית.

סלקטורית

לאן אתם טסים?

מקהלה

לקפריסין, גברתי, למשחק של הפועל.

סלקטורית

ארזתם את התיק לבד?

מקהלה

לא, גברתי, כולם עזרו לי.

סלקטורית

התיק היה אֶתכם כל הזמן?

מקהלה

התיק? באש ובמים – תל אביב וירושלים, לונדון ומוסקבה – זה סיפור אהבה.

סלקטורית

מישהו נתן לכם משהו להעביר?

מקהלה

סליחה?

סלקטורית

האם מישהו ביקש שתעבירו משהו לחו"ל?

מקהלה

העם ביקש שנביא ניצחון.

סלקטורית

יש לך נשק?

מקהלה

ודאי. יש לנו נשק – חלוצים טילים. יש לנו נשק – בלמים תותחים. יש לנו נשק – מגנים מתאבדים. ושוער - אלימלך, הוא המלך של הפועל.

סלקטורית

אתם מבינים למה אני שואלת את כל השאלות האלה?

מקהלה

ודאי שאני מבין – התחקיר מיותר. אני אוהד הפועל לא אוהד בית"ר.

סלקטורית

שתהיה לכם נסיעה טובה. (מצמידה מדבקת בטחון לתיק היד של האוהד)

אוהד

תודה. מה זה, מדבקות צהובות על תיקים אדומים? תורידו את זה תכף ומיד!

סלקטורית

אבל לא תוכל לעבור בלי מדבקה.

אוהד

(התייעצות קצרה) אז לא נעבור. עד שתחליפי למדבקות אדומות.

2. איש בלי אש ובלי טלפון

אל אולם הטרמינל נכנס יואל, כבן ארבעים, לבוש גיינס ואפודה אדומה ונושא תיק צד. לצדו הולך יובל, ילד בן עשר, עם צעיף אוהדים אדום. הילד רץ ומצטרף לאוהדים. הסלקטורית בודקת את דרכו של יואל ומעבירה אותו, תוך שהיא ממשיכה להתענות עם המקהלה האדומה.

סלקטורית

(ליואל)

הבא בתור. אתה יכול לעבור, אדוני.

בחורה גבוהה ויפה כבת שלושים, לבושה בהידור ספורטיבי כמו לחופשת סקי, ניגשת אל יואל. יואל נכנס לכוננות חתיכות.

מרינה

סליחה, יש לך אולי טלפון נייד?

יואל

מצטער, לא.

מרינה

התרוקנה לי הסוללה פתאום.

יואל

בכל זאת אין לי.

מרינה

אתה הישראלי הראשון שאני מכירה בלי מכשיר נייד.

יואל

את לא הראשונה שאומרת לי את זה.

מרינה

תודה, בכל אופן. אש – יש לך?

יואל

מצטער, גם אש אין לי. אבל... אסור לעשן פה.

מרינה

לי מותר. תודה, בכל אופן. (מתרחקת)

יואל

(ליובל)

איזה טיפוס.

יובל

גם היא הפועל?

יואל

היא פועלת. רואים עליה.

יובל

למה אין לנו טלפון נייד?

יואל

כדי שלא יתקשרו אלינו.

יובל

אם היה לנו טלפון היינו מתקשרים לאימא.

יואל

ומה אומרים לה?

יובל

שפגשנו את דוד מוטי.

יואל

דוד מוטי? איפה?

יובל

הנה.

3. דוד מוטי מתפייט

יואל

מוטי!!

מוטי

(מוטי, שעבר את התשאול, מתקדם אליהם כשהוא מדבר כל הזמן לטלפון הנייד שלו, מכתיב למישהו מעבר לקו)

את מוכנה? קדימה, מאה מילה: "הטרמינל בנתב"ג נצבע כולו אדום, כשעוד ועוד אוהדים גודשים את אולם היוצאים, ועשרות מטוסים מלאים אוהדים אדומים ממריאים למשחקה של הפועל תל אביב נגד הקבוצה האיטלקית מילאן במסגרת רבע גמר גביע אירופה".

יואל

תראה, מה זה –

מוטי

"...מעולם לא נשמעו שירי האוהדים של הפועל תל אביב שמחים כל כך ומלאי תקווה כמו היום – "

יואל

מוטי, זה פאטה מורגנה, זה לא באמת קורה –

מוטי

"...יואל, אַחַד האוהדים השרופים, אומר לי בפליאה, כשחיוך אידיוטי מרוח על פניו – זו פאטה מורגנה, זה לא באמת קורה". פאטה, ב-ט', כמו 'גבינת פטה', פאטה כבד – בדיוק. כמה מילים עד עכשיו?

יובל

אבא, אני הולך להיות עם האוהדים, בסדר?

יואל

בסדר, אבל אל תלך לאיבוד. תישאר קרוב, שאני כל הזמן אראה אותך.

יובל

אל תדאג.

מוטי

זה מספיק. אני אתקשר יותר מאוחר. (ליואל) מזעזע, אני בחיים שלי לא ראיתי כל כך הרבה אדומים.

יואל

כך יהיה בימות המשיח – הכול אדום.

מוטי

אני לא מאמין שכל אלה אוהדי הפועל.

יואל

אז מה הם עושים כאן?

מוטי

בורחים מהמצב לכמה שעות. מחפשים סיבה לשמוח.

(הנייד של מוטי מצלצל – זו אשתו נעמי) הנה, נעמי התחילה לנדנד. (הוא דוחה את השיחה)

נעמי, אשתו של מוטי ניצבת באזור במה נייטרלי וטלפון נייד בידה. במהלך המחזה היא תחליף מקומות בהתאם להתרחשות ולא תפסיק להציק לו.

נעמי-

מוטי, תתקשר אליי כשאתה מתפנה. טוב, חמושי? ביי. בהצלחה. אני אוהבת אותך. (מוטי מאזין להודעה)

מוטי

עשית צ'ק-אין?

יואל

כן, ביקשתי שנשב יחד.

מוטי

אבל זו טיסת שכר – לא שומרים מקומות.

יואל

אמרתי שאנחנו אחים, למרות שבדרך כלל אני לא מפרסם את זה. אתה יושב לידי.

מוטי

טוב, אני ניגש לברר. אני לא מאמין – תראה מי פה –

יואל

מי פה?

מוטי

זאת ה – אני לא מאמין, מה היא עושה פה? – מרינה! מרינה –

4. אוי, תראו מי פה

מרינה מתקרבת, מעשנת ופותחת חפיסת מסטיק, שולפת ממנה אחד ומתחילה ללעוס מבלי להציע לאחרים. שפתיה משוחות בשפתון אדום כהה והיא אוראלית מאוד.

יואל

אתה מכיר אותה?

מרינה

שלום מוטי, גם אתה אדום?

יואל

היום הוא אדום. בדרך כלל הוא צהוב, אבל עכשיו הוא ירוק. מקנאה.

מוטי

אני עיתונאי ספורט. אני נוסע לסקר את המשחק. לא ידעתי שאת בענייני כדורגל.

מרינה

אבא שלי היה בצבא האדום. זה גם מקנה לי שני ביקורים בדיוטי פרי לבזבו מה שהרווחתי אצלך.

מוטי

יואל, תכיר, זאת מרינה הארכיטקטית שעיצבה לנו את הבית.

יואל

זאת הארכיטקטית... נעים מאוד. יואל. אני אח שלו.

ומצאת מישהו עם טלפון? חיפשת טלפון, את זוכרת, לפני כמה דקות –

מרינה

כן, מישהו נורא נחמד, תרם לי את הסוללה שלו.

מוטי

נעמי אמרה לי שגם אתם מתחילים שיפוצים הבוקר.

יואל

לא מתחילים שום דבר. בסך הכול בא בן אדם לפתוח סתימה בשירותים.

מרינה

זה מה שהוא אמר – התחלתם שיפוצים.

מוטי

אצלנו זה התחיל בנקודה חדשה לטלפון ונגמר במאתיים אלף שקל – רגע, מי פותח לכם את הסתימה?

יואל

איש גדול אחד. לא התעמקתי בשם שלו.

מוטי ומרינה

קדוש.

יואל

מי?

מוטי

קדוש. זה הקבלן שעבד אצלנו. חיה רעה. אתה רגע אחד מוריד ממנו את העיניים – הוא מוריד לך קיר. אני ניגש לעשות צ'ק-אין.

(מתרחק)

5. יהודי קשה הבנה

מרינה

אז גם אתם עובדים עם קדוש?

יואל

לא עובדים עם שום קדוש ולא מתחילים שום שיפוצים. הוא בא, פתח את הסתימה, הוציא כמה בלטות, שבר כמה בלטות, רבתי אֶתוֹ קצת, וברגעים אלה הוא מחזיר אותן למקום. זה הכול.

מרינה

וכשהוא מחזיר את הבלטות – הוא מחזיר אותן בלטות בדיוק?

יואל

טוב, זה באמת בעיה כי נשברו לו כמה מרצפות וזה בית ישן אצלנו משנות השלושים.

מרינה

מה זה, באוהאוס?

יואל

בדיוק. את מתמצאת בזה?

מרינה

אני ארכיטקטית.

יואל

נכון... אני מומחה לבאוהאוס. אני כותב על זה בעיתון, אני מרצה על זה... בקיצור – נשברו כמה מרצפות, אז כולם בטוחים שאנחנו עושים שיפוצים. הבנת?

מרינה

אני הבנתי. אתה כבר הבנת?

יואל

מה?

מרינה

שתצטרך לרצף את כל הבית.

יואל

לא, לא – אני איש שקט, שונא שינויים דרסטיים.

מרינה

מה שתגיד. בכל אופן, אם תצטרכו ארכיטקטית – זה הכרטיס שלי. סליחה, רוטט לי.

6. עונת הצייד החלה

הטלפון הנייד של מרינה מצלצל –

נעמי-

מרינה, זאת נעמי, אני מחפשת אותך, ואמרו במשרד שיצאת, אז תתקשרי אליי, בבקשה. זאת נעמי. זה בקשר לעבודה. ביי. תתקשרי אליי. אני צריכה להגיד לך... לשאול אותך משהו.

מוטי

(חוזר)

אתה רואה – היא לא שמרה לי את המקום לידך. מרינה, יהיה לך מאוד נעים לעבוד אִתם. אשתו נחמדה מאוד. הוא קצת פלגמט.

יואל

נו, אני צריך גם אותך על הראש? הייתי אצל אימא הבוקר בבית אבות. שעה שלמה היא לא הפסיקה לנדנד – אשתך אמרה לה שאנחנו משפצים – מיד היא התעוררה לחיים עם האוצר של אבא.

מוטי

שוב האוצר של אבא.

מרינה

לאבא שלכם יש אוצר?

מוטי

לאבא שלנו יש אלצהיימר.

יואל

אבא שלי החביא אוצר בבית. אבל הוא קצת סניילי ושכח איפה. אז עכשיו אימא שלי רוצה להיות נוכחת בבית כששוברים את הקירות.

מרינה

נו, ומה אכפת לך.

יואל

כי אנחנו לא שוברים קירות. אתה בא?

מוטי

תתקדם, אני אגיע עוד מעט, אני רוצה לתפוס קצת אווירה.

יואל נע לכיוון היציאה. מרינה קוראת אחריו.

מרינה

להתראות במטוס. (למוטי) סידרת שנשב יחד?

מוטי-

לא, אי-אפשר לסדר.

מרינה-

מה אי-אפשר? אין אי-אפשר.

מוטי

לאן את הולכת?

מרינה

לסדר שנשב יחד. פחדן שלי.

הטלפון של מוטי מצלצל והוא עונה, גבו אלינו. אנחנו שומעים את נעמי אשתו ורואים את תנועותיו בתגובה. הוא מפגין עושר ביטוי של שחקן בסרט יפני.

נעמי

מוטי, הי חמושי. איפה אתה? עוד לא המראתם? מתי? ומתי נוחתים? אחיך הגיע? מה שלומו? כי ברגע זה הורסים לו את הבית. נאווה התחילה את השיפוף בלעדיו. כי אני המלצתי לה. היגיע הזמן. אצלי בסדר. יש לי שני מטופלים אחרי הצהריים וזהו. תגיד, אתה יודע אולי איפה מרינה? הארכיטקטית – איזה מרינה? אני לא מוצאת אותה ורציתי לנאווה, אתה יודע, מה שדיברנו. לא כי אמרו לי שגם היא טסה לחצי יום ופתאום כל מי שאני מכירה טס לחצי יום. טוב, אז תתקשר אליי כשאתה נוחת. מי זה ברקע, שמעתי קול ברקע. לא זה – של בחורה. זה כדורגל – מה פתאום אוהדות?! בסדר, מה אתה צועק? שאלתי. היה לי מוזר, זה הכול. טוב, אז להתראות. תחזור בשלום. נשיקה, תן לי נשיקה. ביי. אני אוהבת אותך.

7. קדוש, קדוש, קדוש

מקהלת האוהדים שרה: "לא נעבור עד שתביאי מדבקות אדומות". קדוש ורועי מצטרפים לתור הבדיקה הביטחונית. קדוש הוא כאמור איש גדול וראשו מגולח. בנו רועי, כבן שבע עשרה, לבוש שרוואל ונראה כאילו חזר הרגע מהודו. נוסף על תיקי היד שלהם נושא קדוש על שכמו תיק בצורת גליל.

קדוש

ראית איזה יופי, רועי?

רועי

אבל מה הצורך שלך להסביר לי כל דבר? אבא, אני לא בן חמש – די! הנה פרה, רועי, הנה אווירון, הנה סוס – זה בסדר, אבא, אני רואה לבד.

קדוש

לא מוצא חן בעיניך – תישאר בארץ.

רועי

אתה אומר דברים ובסוף מצטער עליהם.

קדוש

למה אתה לא שם את הצעיף של הפועל?

רועי

אני אשים במגרש.

קדוש

אתה מתבייש בו? זה כבוד גדול היום. ראית כמה אדומים, רועי?

רועי

ראיתי.

קדוש

אה, הנה זאת –

רועי

מי?

קדוש

הארכיטקטית, נו...

רועי

מרינה.

קדוש

בדיוק. אני ושמות. תעשה לה שלום.

רועי

בשביל מה?

קדוש

תיגש תקרא לה רגע, נו...!

8. רבע עוף

בינתיים, בעמדת הסלקטורית מתנהל ויכוח ערני בינה לבין נפתלי גויידר, אוהד צנום, חובש כיפה סרוגה ולבוש חליפת עסקים. הוא תזזיתי ולא נח לרגע. הוא נושא מין כלוב-מְּכָל ובתוכו יונה.

סלקטורית

אתה קוסם?

נפתלי

מה?

סלקטורית

אתה קוסם? למה אתה חייב יונה למשחק כדורגל?

נפתלי

ושאנשים באים עם פודל?

סלקטורית

אז יש להם אישור מיוחד לפודל. תביא אישור ליונה – תעלה את היונה.

נפתלי

אבל לא הספקתי להוציא אישור, אני מסביר לך.

סלקטורית

אז אתה לא מעלה אותה למטוס.

נפתלי

אבל מה אכפת לך? זה פצצה? זה לא פצצה – זה יונה בסך הכול.

סלקטורית

אתה לא יכול להעלות את זה למטוס בלי אישור ממשרד הבריאות, מהמכס, מרשות שדות התעופה.

נפתלי

אני מסביר לך שזה לעידוד, זה יונה לעידוד. יש גול, בעזרת השם – אני מפריח יונה, זה הכול.

סלקטורית

אני צריכה לשאול את האחראית.

נפתלי

מה יש לך לשאול? זה ציפור, זה לא כלב זאב. להפך, זה יונת שלום. אנחנו ישראל – זה טוב ליחסי ציבור של המדינה, שגם ככה הם לא משהו. תתארי לך – הפועל שמה גול – יונה ממריאה לשמים. לא? תחשבי שזה סנדוויץ', שהבאתי סנדוויץ' אֶתִי לטיסה.

סלקטורית

סנדוויץ' בכלוב?

נפתלי

עניינך איך אני עוטר סנדוויציים?

סלקטורית

אתה לא יכול לעלות עם כלוב למטוס – הביטחון יעלו עליך במגלה מתכות.

נפתלי

זה לא מתכות, זה בשר עם נוצות. זה אפילו לא בשר – זה עוף. עופיון. תחשבי שזה סנדוויץ' עוף.

סלקטורית

יורידו אותך מהמטוס.

נפתלי

אז מה לעשות אֶתֶה, אני שואל אותך – תגידי לי את.

סלקטורית

תשחרר אותה כאן.

נפתלי

השתגעת? זה יונת מירוץ.

סלקטורית

מה זה?

נפתלי

זה יונת מירוץ, זה אלוף הארץ,

סלקטורית

מה זה יונת מירוץ?

נפתלי

זה יונה של אלפי שקלים, זה אלוף הארץ, פליקס קוראים לו.

סלקטורית

אז למה אתה לוקח אותו לקפריסין?

מרינה מתקרבת אליהם.

נפתלי

ואם אני מספר לך את האמת, את נותנת לי לעבור?

סלקטורית

אולי.

מרינה

סליחה.

סלקטורית

רק רגע, אני באמצע בדיקה.

מרינה

איפה כאן המשרדים של חברות התעופה?

סלקטורית

אני אענה לך כשאני אסיים.

נפתלי

טוב, מה זה התעודה הזאת, את יודעת?

סלקטורית

כן. תעודה של חוקר ביטוח. מה זה קשור ליונה?

נפתלי

זה קשור כי אני צריך לעלות במסווה לטיסה. אני במעקב אחרי מישהו מהאזהדים.

סלקטורית

זה ביטחוני?

נפתלי

זה פלילי. חקירת הונאה. (מרינה נעלמת משם) הייתי בטוח שתיאמו את זה אֶתכם.

סלקטורית

לא תיאמו.

נפתלי

אז מה אנחנו עושים?

סלקטורית

תחביא אותה.

נפתלי

מה? איפה אני אחביא אותה?

סלקטורית

לא בעיה שלי. דחוף אותה לכיס מצדי ותעלה עם כלוב ריק. אם לא – חכה פה ואני אקרא לאחראית שלי.

פאזזה.

נפתלי

קדימה, פליקס. אין מה לעשות. תודה לך.

סלקטורית

כן, מה רצית? איפה היא נעלמה?

9. מחליפים אינפורמציה

קדוש, מרינה ורועי בתור לבדיקה הדרכונים.

רועי

את נוסעת למשחק?

מרינה

לא, אני אוהבת לטוס. אני אוהבת שדות תעופה. גם מוטי כאן.

קדוש

איזה מוטי?

רועי

בעלה של נעמי.

מרינה

מוטי העיתונאי – עבדת אצלו עד לפני יומיים.

קדוש

כן. טמבל לא קטן. טומטום. פטפטן. אם לא אשתו הפסיכולוגית של הבן שלי – הוא היה משלם פי שלוש. כמה לקחת להם?

מרינה

חצי מחיר – אשתו הפסיכולוגית של אחותי. אתה עובד אצל אחיו עכשיו?

קדוש

איך את כבר יודעת?

מרינה

הם לא צריכים ארכיטקטית?

קדוש

בינתיים לא. בינתיים רק האישה מקדמת את השיפוץ – הבעל עוד חושב שמדובר בסתימה וכמה בלטות.

יואל נכנס מהכיוון שאליו יצא קודם. הוא אוחז את יובל בידו.

יואל

למה אתה נעלם לי, למה אתה נעלם לי כל הזמן. אני ביקשתי ממך תישאר לידי, אני לא צריך להיות בלחץ כל הזמן שתיעלם לי.

יובל

אני מצטער, סך הכול ניגשתי רגע לשאול אותה מתי הטיסה.

יואל

אל תדבר עם אף אחד, אל תשאל אף אחד שום דבר. אתה רוצה לשאול – תשאל אותי.

יובל

בסדר, סליחה.

יואל נעצר כשהוא רואה את קדוש ומרינה, מביט בהם רגע ואז פונה למרינה.

יואל

יש עיכוב בטיסה. (לקדוש) אנחנו לא מכירים?

קדוש

לא חושב.

10. חבר מנוכב אחר

מגיע נפתלי, מכנסיו תפוחים באזור החלציים והכלוב הקטן בידו.

נפתלי

סליחה, לקפריסין – מכאן?

קדוש

כן, מכאן. קח ימינה ברמזור.

נפתלי

איזה רמזור? אין כאן רמזור.

קדוש

צחקתי. כן – קפריסין זה כאן. גם אתה אוהד הפועל?

נפתלי

למה לא?

קדוש

כי אתה דתי וכדורגל משחקים בשבת.

נפתלי

כשאני יכול אני בא.

קדוש

מה זה, מה יש לך בכלוב?

נפתלי

זה תיק יד. שלא יכייסו אותי.

מרינה

אתה מופך לי מאיזה מקום, נפגשנו פעם?

נפתלי

לצערי, לא. אבל אולי עוד ניפגש בהמשך, בעזרת השם.

מרינה

שנון החנון. טוב, נתראה אחר כך. (לא הולכת)

קבוצת האוהדים עברה בינתיים את בדיקת הביטחון ועכשיו הם שרים.

מקהלה

אווווו, היא החליפה מדבקות, היא החליפה מדבקות – עולה עולה.

נפתלי

(קופץ) אל אל הפועל, אל אל הפועל.

קדוש

אני רואה שהרבה זמן לא היית במגרשים.

נפתלי

מה, למה?

קדוש

כי ככה היו מעודדים אבותינו זיכרונם לברכה בשנות החמישים של המאה הקודמת. זה שיר מאוד לא מעודכן.

נפתלי

איך כולם מחייכים כאן, התרגשות, כולם מתרגשים – זה מרגש.

רועי

כן, התרגשות זה תמיד מרגש.

נפתלי

אני יכול לצלם אתכם? למזכרת מהנסיעה.

קדוש

למה לא?

רועי

אבא, אנחנו צריכים להתקדם.

נפתלי-

טוב, להתראות במגרש. אני אבוא אליך במטוס, תלמד אותי שירים מעודכנים.

קדוש

סיכמנו. (נפתלי מתרחק) תגידו, אתם ראיתם איזה חבילה יש לו שם? מה הדבר הזה, קילה? ראית פעם דבר כזה?

רועי

איפה?

מרינה

במכנסיים. אני לא אוהבת אותו. ואם הוא מצלם אותי עוד פעם אחת, אני דורכת לו על המצלמה.

11. מה שבטוח

נפתלי

(חוזר) רציתי לשאול – ביטוח חו"ל יש לכם? עשיתם כבר?

קדוש

אתה יכול לעשות למעלה, לפני הטיסה.

נפתלי

מה זה, הביטוח הזה בחמישה דולר? לא, אני מתכוון ביטוח ממש.

קדוש

זה אני לא יודע.

נפתלי

זה הבן שלך? את אשתו? את אימא שלו?

מרינה

אני אחותך. טוב, אני מתקדמת. (לרועי) לא סובלת אותו.

נפתלי

אז היא לא אחותך? היא נעלבה ממני? כי לא התכוונתי להעליב. פשוט, מתוך דאגה אני מתעניין. אז עשיתם או לא עשיתם ביטוח.

רועי

נו, אבא, תענה לו ונגמור עם זה.

קדוש

חבל על הביטוח. זו נסיעה של כמה שעות. טסים, רואים, חוזרים. למה, אתה מודאג?

נפתלי

תשמע, אני מודאג, מי יודע – בשביל אסון חס וחלילה לא צריך הרבה זמן. אסון חס וחלילה קורה ברגע, לך תדע איזה רגע זה יהיה – בהתחלה או באמצע או בסוף.

קדוש

צודק, אין מה להגיד.

נפתלי

אז אם אני צודק למה שלא תעשה עכשיו ביטוח?

קדוש

זה נוגע ללב הדאגה שלך. תתקדם, רועי, ותוציא דרכון וכרטיס טיסה. אתה לא במקרה סוכן ביטוח?

נפתלי

איך ידעת?

קדוש

חוש. יש לי חוש כזה.

נפתלי

לא קשור – אתה יכול לעשות אצל כל אחד. במקרה אני קרוב וקצת דיברנו, התיידדנו אפשר להגיד, אז אני יכול להוציא לך פוליסה על המקום, מכסה כל סיכון – פריצה, גנבה, אשפוז, פינוי אווירי במסוק, הטסה רפואית, ואם יש צורך – העברת הגופה בלויית בן משפחה או קרוב, לא עלינו – כי מי משלם על כל זה? הפועל? אתה משלם. מי מחזיר? הביטוח מחזיר! ואתה לא רץ אחרינו – צ'ק הביתה וזהו. וזה ממש אפס קצהו על קצה המזלג של הסיכונים. זה עניין של תפיסת עולם, אני אומר.

קדוש

הביטוח?

נפתלי

הביטוח.

קדוש

זה מעניין – איזה תפיסת עולם?

נפתלי

תתקדם, אני מיד מצטרף אליך.

קדוש עובר לבדיקת הדרכונים עם רועי.

קדוש

תמהר, כי הנודניק הזה זומם לבטח אותנו.

רועי

זאת העבודה שלו, מה אכפת לך.

קדוש

זה במקרה שאתה כל הזמן נגדי או שזה חלק מגיל ההתבגרות? אני אומר לך תמהר – אז תמהר. זה הכול.

ובינתיים במונית בדרך לשדה התעופה

נעמי

מרינה, היי, זו שוב אני, נעמי. תשמעי, תרימי לי טלפון בשנייה שאת שומעת את ההודעה, אם זה לא קשה לך. בקשר לאיזה עניין מקצועי... לא משנה. אמרו לי שנשעת היום ואת חוזרת מחר, ואני גם חייבת משהו מהדיוטי (סליחה אתה יכול לנסוע יותר מהר). טוב, לא משנה. אז אם את יכולה לתקשרי, טוב? ביי. (מנתקת) זונה. (לא התנתק. מנתקת שוב)

דיוטי פרי

כל האוהדים האדומים מהסצנות הקודמות נודדים עכשיו עם עגלות קטנות בין מדפי החנות הפטורה ממס באולם היוצאים של נמל התעופה.

12. אין מוקדם ומאוחר

מרינה שומעת הודעות. מנתקת.

מרינה

טוב, אשתך כבר קוראת לי זונה.

מוטי

מה?

מרינה

היא השאירה לי הודעה וניתקה ולא התנתק לה. ככה – "ביי. זונה."

מוטי

איך היא יודעת?

מרינה

שאני זונה?

מוטי

שאת אתי.

מרינה

אמרו לה במשרד שנשעתי לחצי יום. עשתה אחד ועוד אחד.

מוטי

את קרובה אליי מדי.

מרינה

מי מכיר אותך?

מוטי

כולם מכירים אותי, מרינה, בחיך, דיברנו על זה, לא? שנייה, אני צריך להתקשר רגע.

מרינה

לאשתך?

מוטי

לעיתון, למערכת. לכי תקני משהו, בינתיים.

מרינה

וככה זה יהיה כל הנסיעה?

מוטי

אליי? היא מדברת אליי? אני צריך להעביר מאתיים מילה לעיתון על האווירה בקפריסין.

מרינה

אבל עוד לא הגענו לשם.

מוטי

מה זאת אומרת?

מרינה

אנחנו עוד בארץ, איך אתה יודע מה האווירה בקפריסין?

מוטי

תכף תראי. (מתקשר) מוטי בן אפרים. למדור הספורט. מוכנה? קדימה –

"שדה התעופה של לרנקה בקפריסין נצבע היום אדום. מטוס אחרי מטוס פלטו מאות ישראלים שעזבו את הבית וקפצו לאי השכן לעודד את קבוצתם ולתת הרגשה של בית, למרות שמשחק הבית נערך רחוק מהבית כי לדעת האירופים, הבית שלנו, בישראל, תל אביב – מסוכן מדיי." פקיד הדרכונים הקפריסאי, קוסטאס ניקולאידיס, אומר לנו: "קפריסין היא אי קטן ואנחנו תמיד בעד הקטנים." תעשי כן עם הראש. "חברתו היפהפייה מאשרת את דבריו." כמה מילים? מצוין. להתראות. בואי, מחכה לנו רכב בחוץ לקחת אותנו למגרש.

מרינה

מוטי.

מוטי

מה?

מרינה

עוד לא המראנו.

מוטי

נכון. למה מחכים. זוזי, ניפגש מאחורי המרלבורו.

מערכת הכריזה

שימו לב, נוסעי טיסת ישראלינס ללרנקה – הטיסה תצא באיחור של עשרים דקות משער 32. שימו לב, נוסעי וכו'...

13. קרוסלה

נכנסים קדוש ורועי עם עגלת קניות קטנה.

רועי

אבל אני נחנק שם, אני לא מסוגל לשבת שם.

קדוש

כולם נחנקים שם, אבל מסיימים מה שהתחילו.

רועי

זה קשה לי. בלתי אפשרי.

קדוש

אז שב בבית ותלמד – אני אביא לך מורים פרטיים, אני אקרע את עצמי בעבודה. מה אתה אומר?

רועי

שאני לא מבין למה אתה לוחץ עליי ומה אתה מצפה ממני.

קדוש

אני אגיד לך מה אני מצפה ממך ותבין למה אני לוחץ עליך – החלום שלי הוא לראות אותך ביום השחרור מהצבא, קצין ביחידה מובחרת – עומד בשערי הבקו"ם, מביט קדימה ורואה את העולם פרוש לרגליך וכל הדרכים פתוחות בפניך. זה הכול. יותר מזה אני לא רוצה כלום ולא ארצה כלום.

רועי

זהו? זה הכול?

קדוש

כי אין לך בררה, רועי. ככה הארץ הזאת בנויה – כמו קרוסלה בלונה פארק.

רועי

איזה קרוסלה?

קדוש

קרוסלה – עמוד מרכזי באמצע וכולם מסתובבים סביבו בקרוסלה – לא מצליחים להתקרב אליו. הבנת? והעמוד הזה המרכזי – אלה בערך מאה מאתיים משפחות שמחזיקות את כל המדינה בביצים – את הבנקים, התעשייה, הקרקעות, הפוליטיקה – הכול. וכל האחרים – מסתובבים בקרוסלה. משלמים מסים, עושים מילואים, לוקחים משכנתה, פותחים אוברדראפטים – מסתובבים בקרוסלה, לא מגיעים לשום מקום. בוא, אני צריך ויסקי גיוני ווקר... (זזים)

אוהדת א'

מה ז'תומרת אין לך כרטיס אשראי, אני אקנה בלי לשלם?

אוהד א'

אז לא תקני, מה קרה? אני עוד משלם על הנסיעות הקודמות עם הפועל ללונדון, לטורקיה, למוסקבה – דיי, תירגעי קצת, תקני בעיניים. (זזים)

קדוש ורועי צצים שוב.

קדוש

אז אם אתה רוצה להיחלץ – יש דרך אחת – הצטיינות. אתה קודם מצטיין בצבא, קצין ביחידה מובחרת, מצטיין בפסיכומטרי, מצטיין באוניברסיטה ברפואה, הנדסה, מחשבים – ונחלץ. ואין דרך אחרת. ועכשיו אתה יכול לבחור – להגיע למרכז או להמשיך להסתובב לנצח בקרוסלה כמו לוזר קנאי. אתה רוצה שוקולד – תיקח שוקולד.

רועי

לא רוצה שוקולד.

קדוש

העולם נותן לך שוקולד, למה אתה לא רוצה שוקולד?

רועי

לא אוהב שוקולד.

קדוש

אתה נורמלי? איזה בן אדם לא אוהב שוקולד?

אוהד ב'

נכשלתי בשלושה מבחנים, הלך לי הסמסטר. בעבודה חושבים שאני במילואים בעזה. אם עולים עליי הפעם – אני מפוטר.

אוהד ג'

אותי פיטרו בנסיעה הקודמת. אין לי מה לחשוש. אני חותם בלשכה. סע.

יש לי הרבה נגד המדינה הזאת – בטן מלאה. אתה יודע, הייתי בפנתרים השחורים, הייתי בכל ארגון חברתי שקם אי-פעם, עצרו אותי אלף פעמים בהפגנות, בפעולות – מה השפעתני? כלום. איפה הטבעתי חותם? איפה סללתי דרך? בשום מקום. למה? כי לא היה לי כוח אמת. תריח, תגיד לי איך זה.

(דנה (מלי) עוברת) תראה אותה, היא נורא יפה, למה אתה לא מתחיל איתה? טוב, אתה מבין מה אני אומר לך?

רועי

כן.

קדוש

ומה יש לך לומר בתגובה?

רועי

שאתה שם עליי הר שאין לי כוח לסחוב אותו. שכל פעם שאנחנו מדברים – אתה שם את הרף יותר גבוה ויותר גבוה ואתה מרוצה מעצמך שדיברנו ואמרת לי מה אתה חושב ומה אתה מרגיש, ואני – מה אני יכול לעשות בסוף נאום כזה על החלומות שלך?

קדוש

לחזור ללימודים ולעשות בגרות בדם, יזע ודמעות. לא להיות אפסנאי. לא להיות אפסנאי. לא להיות אפסנאי, קיבינימט.

אוהד ד'

טוב, זהו, נגמר, אם היום אנחנו מפסידים – לא נוסעים יותר.

אוהדת ב'

כן, איזה באסה. אני מתחתנת שבוע הבא, בדיוק ביום של המשחק במילאנו. וחבר שלי שונא כדורגל.

אוהד ד'

אז למה את מתחתנת עם הומו?

רועי

לא יודע מה להגיד. נפשית אני לא יכול להתמודד עם זה.

קדוש

למה? למה? תגיד לי למה!

רועי

אל תתחיל להתרגז. הראש שלי אחר, אני שומע דברים אחרים, אני רוצה דברים אחרים.

קדוש

מוזיקה?

רועי

מוזיקה.

קדוש

ומה אני אגיד לאימא?

רועי

אימא מתה.

קדוש

מה אני אגיד לאימא, רועי? אימא שלך, זיכרונה לברכה, אומרת לי, השארתי לך ילד נפלא בן שלוש עשרה, איך עשית ממנו כזה סיסי דפוק שמנגן מוזיקה מגעילה. תתחבא, שהנודניק לא יראה אותנו. (לנפתלי) אהלן. אחר כך. (לרועי) סליחה, אני מצטער. לא הייתי צריך להגיד את זה. בעצם, למה לא? זאת האמת, זה מה שאני חושב. אתה יכול לשים זין על החוקים ועל החובות ועל המסגרות – למה אני לא? למה אני צריך לגמור כל שיחה עם צרבת? הנה – זה מה שאני חושב. ואני שמח שאמרתי לך את זה. בוא לקופה.

רועי

העיקר שאתה מרגיש יותר טוב.

הם נעלמים בדיוק כשיואל חולף בין המדפים עם עגלת קניות ריקה בווה במוצרים. מערכת הכריזה קוראת שוב.

הנוסע יואל בן אפרים, הבן יובל ממתין לך בקוצר רוח שתבוא לאסוף אותו מדוכן הנחת התפילין של חב"ד המצוי משמאל לכספומט. הוא מקווה שתגיע לפני הבר מצווה שלו.

נעמי

נאוה, היי, זאת נעמי. יצא לך לדבר עם יואל? הם המריאו כבר? מה זאת אומרת, אין לו נייד? הוא שכח את הנייד? אין לו נייד? בזמן כזה את נותנת לו להסתובב בלי מכשיר נייד? את לא נורמלית. אבל איך את יודעת איפה הוא ומה קורה איתו? אז לא דיברתם... טוב, אם הוא יתקשר, תשאלי אותו מה נשמע, בסדר? אני מתכוונת אם יש איתם מישהו שהוא לא מכיר. מישהי. לא, זה לא משונה, כי נשים לא נוסעות בדרך כלל למשחקים. לא יודעת... אני בטירוף מוחלט. טוב, אני אירגע. את צודקת, זה כלום. אולי אני סתם היסטורית. תודה. שלום.

14. הבטחתם יונה

חדר השירותים באולם הנוסעים. יואל ובנו יובל נכנסים לשירותים. נפתלי עומד ליד הכיור בגבו לדלת, מנסה להשקות את היונה שבמכנסיו במים מהברז.

יובל

אני בסך הכול הלכתי לשירותים והתבלבלתי בדרך.

יואל

טוב, תעשה, אני מחכה לך פה שלא תיעלם לי.

(יואל מבחין בנפתלי) סליחה, אדוני, מה אתה עושה?

נפתלי

מה? כלום.

יואל

מה כלום? אתה משתין בכיור.

נפתלי

מי משתין לכיור?

יואל

אז מה אתה עושה שם?

נפתלי

אני נותן ליונה לשתות.

יואל

איזה יונה?

נפתלי

יונה. יונת דואר. זה יונה מיוחדת, יונת מירוף.

יואל

מה?

נפתלי

אני מגדל יונים.

יואל

הבנתי – במכנסיים.

נפתלי

לא במכנסיים, על הגג בבית. אבל אסור להעלות אותה למטוס, אז אני מבריא אותה, אבל אתה לא מלשין עליי –

מוטי נכנס לשירותים.

מוטי

מאוד חשוב להשתין לפני טיסה. מה זה, הוא משתין בכיור?

יואל

הוא מבריא ציפור למטוס. הוא נותן לה לשתות. יש לך פה סיפור לעיתון.

מוטי

מה זה, בולבול? אתה לוקח אותו למשחק? הבולבול אוהד הפועל?

נפתלי

זה לא בולבול. זה יונה. זה יון. זה צ'מפיון של מירוצים לאלף קילומטר. אין לי איפה לאמן אותו כאן. אנחנו ארץ קטנה – מאתיים קילומטר לכל צד. קטן עליו. שלוש שעות הוא מגיע הביתה – אז אמרתי זה הזדמנות – אני משחרר אותו לפני הטיסה חזרה – עולה למטוס, אני מספיק להגיע הביתה לפני ולמדוד לו זמן.

מוטי

אז בזמן שאנחנו נטוס – הוא יעוף.

נפתלי

ודאי. הוא עושה שבעים קילומטר לשעה. כולו ארבע מאות גרם עם הנוצות. כמה שלא ניסו בארץ להביא לו מתחרים – לא עזר. ניצח את כולם.

מוטי

שרק לא ייכנס לנו במנוע.

יואל

ואיך הוא ידע לאן להגיע?

נפתלי

עובדה. זה יונים שעפות הביתה. לא משנה איפה משחררים אותן, אלף קילומטר מהבית והם מגיעים בדיוק הביתה, בלי לעצור בדרך, בלי לאכול, בלי לשתות.

מוטי

איך?

נפתלי

לא מבינים את זה. אומרים אולי זה מין מגנט שיש להם בראש.

יואל

ומה אתה אומר?

נפתלי

אני אומר שבית זה דבר הכי טבעי שיש ליצור חי. מה זה הבית? – זה אני הבית. אני מטפל בהן מהיום שבקעו מהביצה ואני מכין להן מיטה חמה, אוהב אותם – אז כל מה שמעניין אותן זה רק לחזור הביתה כמה שיותר מהר. יש לכם ילדים? תבואו אליי מחר שניכם עם הילדים – תוכלו לראות אותו.

מוטי

לא תפסו אותך במתקן ההוא, בביטחון?

נפתלי

מה זה, חומר נפץ? זה ציפור. אתה יכול לשים קרנף במכנסיים ולא ירגישו. קוראים לו פליקס, דרך אגב.

יואל

ליונה.

נפתלי

ליונה. אני נפתלי.

יואל

נעים מאוד, יואל. זה אחי, מוטי. ואם הוא לא מגיע הביתה בזמן?

נפתלי

לא מקבל ארוחת ערב.

במערכת הכריזה

קריאה אחרונה לנוסעי טיסת ישראל אינס 7411 לקפריסין. הנוסעים מתבקשים לשער היציאה 32.

יואל

טוב, עולים לטיסה. אל תדאג, אני לא אלשין עליך. יובל!

מערכת הכריזה

הנוסע יואל בן אפרים, פסנג'ר בן אפרים, יובל מחכה לך בשובך היונים שעל גג מגדל הפיקוח, פסנג'ר יואל בן אפרים...

במטוס לקפריסין

דיילת מדגימה בפנטומימה את הוראות הבטיחות. אנשים עוברים על פניה, שמים ציוד בתאי האחסון שמעל המושבים ומתיישבים. נכנסים יואל ויובל ועוברים על פני מוטי ומרינה.

15. בלוז האחים

(קדוש לרועי – תראה את הבן אדם, נוסע לחצי יום, איזה מזוודה הוא לקח. שים חגורה.
מוטי למרינה – אנחנו שם)

מרינה

גם אחיך עיתונאי?

מוטי

יש לו טור בעיתון על החיים. תל אביב, על הפועל תל אביב, כותב שירים לפעמים.

מרינה

הוא נחמד, לא דומה לך בכלל.

מוטי

זהו? הוא כבר מוצא חן בעיניך?

מרינה

יש לו עיניים עצובות.

מוטי

כי נהרג להם ילד בפיגוע. בן יחיד. לפני חמש שנים בערך.

מרינה

בן כמה?

מוטי

ילד בן שמונה. יובל. קופי של יואל. כל שבת לידו בבלומפילד עם שקית גרעינים ותפוזים. ילד מתוק. נודניק. אם הוא לא היה נהרג בפיגוע, יואל היה לוקח אותו אֶתנו למשחק. בן שלוש עשרה. יא אללה, היום הוא כבר היה בר מצווה...

מרינה

באיזה פיגוע?

יובל

בסנטר, בפורים.

מוטי

בסנטר בפורים, אחרי רצח רבין. יואל היה אֶתו, אבל לא קרה לו כלום. הילד – אלוהים ישמור.

מרינה

איך זה יכול להיות?

מוטי

אל תשאלי אותי. גם אל תשאלי אותו. הוא לא זוכר כלום. מחק את כל מה שקרה כאילו לא קרה. הנה, תראי – כולם כאן עם טלפונים ניידים מבררים כל רגע מה קורה – חוץ מיואל. כאילו גר בשווייצריה.

נפתלי ויואל יושבים יחד. נפתלי טוחן ליואל את המוח. יובל יושב על מסעד הכיסא.

נפתלי

מכיר אנשים כמוך. מזלזלים במוות. טעות. המוות זה דבר מסוכן. המוות זה כלב עם כלבת – רגע אחד לא נזהרת – הוא נושך ובורח. אני ממליץ להקים מסביבך חומה נגד המוות. חומה של פוליסות ביטוח.

יואל

ואם אתה מקים חומה של פוליסות ביטוח – לא קורה לך שום דבר.

נפתלי

תשמע –

יובל

איזה שטויות. מי שמת – שום ביטוח לא עוזר לו.

נפתלי

מי שמת – שום ביטוח לא עוזר לו. כי אנשים מתים, נקודה. לאנשים, כמו למעדני חלב, יש "פג תוקף". חיי מדף. שבעים שנה, עשר שנים. גומרים – הולכים. איפה הבעיה? אלה שנשארים. בוכים, מתאבלים, למה הלכת, למה נשארנו – ובדיוק פה נכנס הביטוח.

יובל

הוא מעצבן אותי, אני הולך.

נפתלי

ביטוח לא מונע – ביטוח מפצה, מלטף, מנחם. קרה אסון? בכית? התאבלת? עכשיו תפדה את הצ'ק מהביטוח, תתחיל חיים חדשים, בזכות המבוטח, זיכרונו לברכה. תגשים חלום קטן – יאכטה, אוטו, נעליים יפות, אני יודע... קורס בישול בטוסקנה. וזה הדבר הכי ישראלי שיש. כמו פלאפל – מה, יש יותר מתאים לביטוח מהמציאות שלנו? אבל מה – אנשים טיפשים, קמצנים, מתחכמים – מורידים סעיפים. אחר כך באים בטענות... קח, תקרא את זה. (שולף ספר ותוקע אותו ליואל)

יואל

מה זה? (המטוס ממריא)

(הודעה מהטייס)

16. צעד קדימה, צעד אחורה

מרינה

אני לא רוצה לחזור לארץ הזאת. אני רוצה שנגיע לקפריסין וניעלם, וכשכולם יעלו למטוס חזרה – המקומות שלנו יהיו ריקים. מתי המשחק הבא?

מוטי

בשבוע הבא במילאנו.

מרינה

אז בשבוע הבא אנחנו נוסעים לשבוע?

מוטי

לא מבטיח. נראה איך זה יסתדר עם נעמי.

מרינה

למה זה צריך להסתדר עם נעמי?

מוטי

טוב, היא אשתי – זו בעיה.

מרינה

לא, הבעיה זה שאני לא צריכה להיות חברה של איש מבוגר ופחדן שדואג מאשתו. אני ארכיטקטית מצטיינת עם הזמנות לשנתיים מראש, אני יפה יותר מכל מה שתיארת לעצמך שאי-פעם תשיג, ורגליים ארוכות כמו שלי לא ראית אפילו בפלייבוי – אז מה אני עושה פה אֶתְךָ?

מוטי

את אוהבת אותי?

מרינה

אני לא – אין מה לאהוב בך.

מוטי

אז למה?

מרינה

לא יודעת.

מוטי

אולי חסרה לך דמות אב סמכותית שתעשה סדר בחיים הפרועים שלך. מה את עושה? את נורמלית? לא עכשיו, מרינה, דיי! אני לא רוצה, תפסיקי, נו! מסתכלים עלינו! (מרינה מזדקפת)

מרינה

מטומטם אחד. אתה רוצה לשתות משהו? משהו חריף?

מוטי

איפה תשיגי עכשיו משהו חריף, זו טיסת שכר –

מרינה

ויסקי או וודקה?

מוטי

בלאדי מרי.

מרינה

מה שתבקש, (קמה) אהובי...

17. רועי וקדוש

רועי

כשהייתי קטן ורציתי לבוא אֶתְךָ למשחקים – לא רצית שאני אדבק אליך. אמרת שאני מפריע לך להתרכז במשחק. עכשיו פתאום חשוב לך שאני אבוא אֶתְךָ?

קדוש

יש פה לקח לחיים שחשוב לי שתלמד.

רועי

ממי ללמוד, מהפועל?

קדוש

כן, מהפועל – אנשים אפורים, אנונימיים, כל הקבוצות העשירות – משתינות עליהם מלמעלה, והם – בעבודה קשה, בניצול הזדמנות הכי קטנה – עושים את כל הדרך מהשוליים למרכז העניינים.

רועי

הם יודעים את זה?

קדוש

הם יודעים ואל תזלזל, אני מבקש ממך. על המופת הזה שהם נותנים פה לכולנו – על זה אני הייתי נותן להם להדליק משואה בהר הרצל ביום העצמאות הבא.

רועי

לא הגזמת?

קדוש

ממש לא. ואתה תסתכל ותלמד, רועי. תסתכל ותלמד. אל תהיה ציני.

רועי

בסדר. פשוט לא הבנתי מה אני עושה פה. אל תכעס.

קדוש

אני לא כועס, מתוק. אתה עוד מעט הולך לצבא – איפה יש לי הזדמנות לדבר אִתְךָ יום שלם רצוף בלי שתברח לי באמצע?

(הודעה מהטייס)

18. נפתלי ומוטי

נפתלי

כמה סנטימטר זה הרצפה של המטוס – שלושה-ארבעה סנטיים עובי? אתה יושב לך על כורסה בגובה עשרה קילומטר מעל המים, ומים זה עוד טוב – נגיד מעל הרים, סלעים, יער עם ג'ונגלים בתוכו – ואתה רגוע...? לפחות המכונית נוסעת על כביש – דבר קשה, יש אספלט, יש חצץ, יש תשתית – כל כדור הארץ נותן לך קונטרה מלמטה שלא תיפול – ומה כאן? עננים, צמר גפן, אוויר. דליל – ידוע לך שבגובה האוויר דליל?

מוטי

ידוע לי.

נפתלי

נו, מה אתה צוחק?

מוטי

האמת – לא נעים.

נפתלי

לא נעים? לא נעים... אתה יושב על אוויר כמו שקית ניילון ברוח ואתה אומר לי לא נעים. על זה הם בונים – על החוסר מודעות.

מוטי

מי בונה?

נפתלי

המציאות. חלילה, אני אומר חלילה – המטוס צולל למטה, ככה זווית ארבעים וחמש – מה אתה עושה?

מוטי

למה שהמטוס יצלול למטה?

נפתלי

תגיד, מי אתה חושב זה האנשים שיושבים במטוסים שצוללים למטה, שאחר כך אתה שומע עליהם בחדשות שמחפשים אחריהם במים איזה יום-יומיים ואז מצמצמים את החיפושים ועוברים לידיעה הבאה – מי אלה? סינים? מיקרונוזים?

מוטי

לא רק.

נפתלי

כלומר, הם אנשים כמונו, עניבות, חליפות, משפחות, קרחות –

מוטי

כן.

נפתלי

נו ולהם זה קורה, למה שלא יקרה לך?

מוטי

טוב, למה נפלת דווקא עליי?

נפתלי

כי חסרה לך תודעת המוות. רואים עליך.

מוטי

אז מה אתה מציע?

נפתלי

להיות מוכן. קח תקרא את זה. (נותן לו ספר)

מרינה חוזרת עם כוס בלאדי מרי למוטי.

מרינה (חוזרת)

מאוד נחמד, יש במטוס הזה אווירה כמו באוטובוס של אסירים לפני משפט. הנה – בלאדי מרי.

מוטי

איך? לקחו ממך כסף?

מרינה

ממני לא לוקחים כסף.

מוטי

אז איך?

מרינה

אנשים נחמדים – אני מבקשת והם נותנים. טוב, אני ניגשת לעשן.

מוטי

אסור לעשן בטיסה, את נורמלית? איפה את הולכת לעשן, בשירותים?

מרינה

בתא הטייס. בקוק פיט.

מוטי

מה!?

מרינה

הטייס מרשה לי. גבר מאוד נחמד. הוא שלח לך את הבלאדי מרי. ביי, אני כבר חוזרת. סגור את הפה.

נפתלי

מה זה קוק פיט?

מרינה

סם נרקוטי מאוד מסוכן.

19. יותר טוב מתהילים

נפתלי

באתי להגיד לך שלמדתי שירים. מה שאמרת שאני לא מכיר שירים – לימדו אותי שיר.

קדוש

נו, נשמע –

נפתלי

אווו אני אדום בנשמה, יאללה הפועל מלחמה עולה, עולה. (האזהדים מתעוררים לחיים)

קדוש

כל הכבוד.

נפתלי

ועוד שיר אחד שאני עוד לא מבין כל כך מה זה קשור – אוווו הפועל עולה, המדד עולה, יש פה אבטלה, חרא מדינה – שנראה לי שמערבים פה פוליטיקה וספורט.

קדוש

יפה, תמשיך תמשיך – רועי מה הבעיה שלך?

רועי

כלום.

קדוש

אתה מתבייש שאני שר? אני שמח, אני נרגש, אני שר – מה הבעיה שלך?

רועי

תשיר.

קדוש

זהו, אתה הולך להיות צמוד לי לסינור כל הנסיעה?

רועי

זהו, נמאסתי עליך? מה אתה רוצה מחיי, אבא?

קדוש

יושבים שם חבריה בגילך, לך דבר אתם, תכיר אותם, שב אתם, קח את הדרבוקה, תתופף אתם – מה יש לך?! (רועי מתרחק) מה זה הספר הזה?

נפתלי

מדריך הישרדות. זה ספציפי לטיסות. כמו תהילים רק יותר אקטואלי, שימושי. וזה בתור דתי אני אומר לך.

20. מאיפה אני מכיר אותו...

יואל

תגיד אתה רואה את ההוא שיושב שם?

מוטי

נו.

יואל

מי זה? הוא מוכר לי.

מוטי

נו, זה קדוש, השיפוצניק, הקבלן שיפוצים, זה שעובד אצלכם.

יואל

נכון... לא הבנתי מאיפה אני מכיר אותו... לפני שעתיים כמעט הלכנו מכות, הוא שבר לי חצי בית.

ניגש לקדוש.

יואל

נזכרתי.

קדוש

נו, מאיפה?

יואל

אתה הרסת לי את הבלטות בבית לפני שעתיים.

קדוש

ידעתי שתיזכר.

יואל

אז למה לא אמרת קודם?

קדוש

לא רציתי לקלקל לך את המצב רוח. אתה מאוד התרגזת בבוקר.

יואל

כי אתה חוצפן. אתה נכנס לבן אדם הביתה, אתה שובר על ימין ועל שמאל –

קדוש

אתה רואה, היה עדיף שלא תיזכר.

יואל

אתה מתחכם איתי?

נפתלי

אתה מתחכם איתו?

קדוש

חס וחלילה.

יואל

אתה בכלל אוהד הפועל?

קדוש

שרוף. שער 7.

יואל

באמת?

קדוש

באמת באמת.

יואל

אני שער 2.

קדוש

שב.

(נפתלי – לקום?)

יואל

תודה. (לנפתלי) ספר חשוב, עמוק ומרגש. יישר כוח.

נפתלי

ברוך תהיה.

יואל

(לקדוש) תשמע, אני מצטער, אני פשוט נכנסתי לבהלה שאתה הולך להרוס לי את הבית.

קדוש

אני עושה מה שמבקשים.

יואל

זה מה שחששתי, שאולי אשתי ביקשה ממך. אני מאוד קשור לבית הזה, והבהלת אותי, אני מודה.

קדוש

אין לך מה לחשוש. רוצה מסטיק, שלא יכאבו לך האוזניים בנחיתה?

יואל

תודה. אבל אתה... אני שמעתי עליך. אומרים שאתה מוריד קירות לארוחת בוקר. אחי אומר שהורדת לו את החדר עבודה בלי שהוא שם לב.

קדוש

חס וחלילה. אשתו ביקשה – הורדתי.

יואל

זה מה שאני חושש. זה בדיוק מה שאני חושש. שזה מה שאשתי רוצה.

קדוש

נו, אז טוב שנפגשנו – עכשיו אני יודע שאתה לא רוצה.

הודעה בכריזת המטוס על נחיתה.

יואל

אז סיכמנו.

קדוש

סיכמנו. אל תדאג.

יואל

טוב. להתראות. בהצלחה לנו.

מוטי

מרינה!

(מרינה עומדת במעבר עם רועי)

21. מרינה ורועי

מרינה

אני באה. אבא שלך מספר לכולם שאתה הולך לצבא – הוא לא יודע שאתה קצת פסיכית?

רועי

לא. הוא חושב שאני קצת בעייתי ולא חברותי ושסתם לא בא לי להתגייס.

מרינה

אבל הוא יודע שאתה בטיפול אצל נעמי – מה הוא חושב, שאתה לומד פסנתר?

רועי

אבא שלי תמיד מופתע מחדש. ככה זה. ילדים רואים הכול הורים לא רואים כלום.

מרינה

ילדים רואים הכול?

רועי

כן. הילד הזה למשל רואה שיש לך רומן עם בעלה של נעמי. לא רק הילד. כל הילדים פה מסביב רואים.

מרינה

טוב מאוד. כך זה יגיע אליה יותר מהר. משבר, פרידה וקדימה.

שדה התעופה בלרנקה**22. הניידים מצפצפים**

נכנסים לבמה, אחרי שעברו את המכס, ויוצאים לכביש, שם אמורים לחכות האוטובוסים. כולם (חוץ מיואל) עוצרים ושולפים את הסלולריים. הניידים מצפצפים.

נו.

נו.

נו.

נו.

קרה משהו?

מה קרה?

מה כבר קרה?

אני שואל מה קרה!

איפה?

איפה?

איפה?

איפה?

מתני?

מתני?

מתני?

מתני?

כמה?

כמה?

כמה?

כמה?

אוי ואבוי.

אוי ואבוי.

אוי ואבוי.

אוי ואבוי.

אחד אחד הם סוגרים את הטלפונים הניידים ומביטים איש ברעהו.

קדוש

טוב, החיים נמשכים. בואו, הנה ההסעה לניקוסייה.

בניקוסייה

23. מרינה ומוטי ברחובות ניקוסייה

שולחנות מסעדה ברחוב צדדי בניקוסייה, ואליהם יושבים האוהדים. מלצרית סובבת בין השולחנות. קבוצת האוהדים נותנת קולה בשיר – (מבוסס על "כיתה אלמונית" של מוהר ווילנסקי)

היציעים ירעדו והדשא יבער.

ויקשיב האויב שממול.

כאן יושב הצבא האדום על הגבול.
 ניקוסייה הנה אנו באים.
 אי סי מילאן אתכם אנו קורעים.

יעל שיר לקבוצה אדמונית.
 הפועל.
 איתנה כשבשער שביט.
 הפועל.
 נשמתי אדומה.
 וכולי אהבה.
 לקבוצה הגדולה מכולן.
 הפועל, הפועל.
 הפועל תל אביב מלחמה, מלחמה.

מלצרית

יס, יו וונט טו אורדר?

ערן

אקסקיזו מי, דיס איז דה בורדר?

יס, יו וונט טו אורדר? (שרים) איי קאם באק וון יו אר רדי.

מגיעים מוטי ומרינה.

מרינה

אז למה באתי הנה – לכדורגל?

מוטי

רציתי שנהיה ביחד.

מרינה

איך ביחד? עם עוד חמשת אלפים בבונים?

מוטי

אבל זה משחק כדורגל, מה את רוצה ממני? (הטלפון מטרטר) שנייה, רגע (מביט בצג הנייד)

מרינה

זאת נעמי, אל תענה.

מוטי

לא עונה. היא תשאיר עוד הודעה.

מרינה

שתשאיר.

מוטי

נכון. שתשאיר. משגעת את השכל.

מרינה

אמרת שנטייל.

מוטי

אנחנו לא מטיילים?

מרינה

לא, אנחנו עושים רונדלים. עברנו את הרחוב הזה כבר עשרים פעם. יושבים פה אנשים במסעדה, לא מבינים למה אנחנו מקיפים אותם. כאילו מעניין פה משהו. לא מעניין פה כלום. זה עזה.

מוטי

היית פעם בעזה?

מרינה

לא.

מוטי

אז למה עזה?

מרינה

אל תעביר נושא.

מוטי

מה את רוצה שנעשה?

מרינה

אני מצטערת שבאתי.

מוטי

מה את רוצה שנעשה? תגידי ונעשה. אל תכעסי, אני מבקש ממך.

מרינה

יש שם מלון. פעם ראשונה שאנחנו לבד, בוא ניקח חדר במלון.

מוטי

בסדר, ניקח מלון. לשעתיים?

מרינה

למה שעתיים? הטיסה בשלוש בבוקר.

מוטי

אבל המשחק מתחיל עוד שעתיים.

מרינה

מה אכפת לי המשחק?

מוטי

לי אכפת. באתי למשחק.

מרינה

באת איתי למשחק. תן לי אש.

מוטי

אבל יש לי עבודה. אני עובד. אני עיתונאי ספורט. מה עושה עיתונאי ספורט? –

מרינה

אל תתחיל עם זה.

מוטי

עיתונאי ספורט מדווח על ספורט לעיתון ששלח אותו. מי שלח אותי? – העיתון. מי ידווח לו? –

מרינה

תסתכל בטלוויזיה.

מוטי

מה?

מרינה

יש טלוויזיה בחדר, תראה את המשחק בטלוויזיה. אתה דיווחת על קפריסין כשעוד היינו בארץ, אתה איש מוכשר. תפעיל את הדמיון.

מוטי

אז מה משנה לך אם נהיה באצטדיון? זה פה קרוב.

מרינה

אני רוצה להיות אֶתְךָ לבד ... לא עם עוד חמשת אלפים אוהדים ... אני הולכת.

מוטי

חכי רגע.

מרינה

תסתכל עליי – היה לך פעם דבר כזה? יהיה לך פעם דבר כזה? – אני אגיד לך – לא. אתה יודע מה? – גם עכשיו אין לך. (הנייד מצלצל)

מוטי

סליחה רגע –

מרינה

אם אתה עונה, אני מתחילה לצרוח שאנסת אותי.

מוטי

זה שוב היא.

מרינה

טיפשה, מי מצאתי לי – אתה יכול להיות אבא שלי, מה אני עושה אֶתְךָ?

מוטי

שששש...

מרינה

מה שששש? היא לא יכולה לשמוע אותך, אם אתה לא עונה.

מוטי

לא מסתבך עם זה.

מרינה

(מרביצה לו) ישראל. אסיאתי. קוף. אני שונאת אותך. זה משפיל אותי. למה באתי בכלל? אם תקשיב עכשיו להודעות, אני ארצח אותך.

מוטי

רגע. פסק זמן. סליחה, את צודקת.

מרינה

מה?

מוטי

סליחה. את צודקת. איפה המלון?

מרינה

שם.

מוטי

בואי.

מרינה

ותהיה אתי עד הטיסה.

מוטי

כן.

מרינה

ולא תעביר כתבות לארץ כל חמש דקות?

מוטי

לא.

מרינה

ומה נעשה?

מוטי

מה נעשה? אז ככה – אני אעשה לך דברים שאף אחד לא עשה לך למרות ההיסטוריה העשירה שלך. אני אטריף אותך, אני אוכל אותך, אני אשגע אותך. את תצעקי פאראקלו פאראקלו... אח אח אח – יאסו! בואי.

מרינה

ולא פותחים טלוויזיה?

מוטי

פותחים. בלי קול. סתם, צחקתי. בואי.

מרינה

רגע.

מוטי

מה עכשיו?

מרינה

תן לי נשיקה.

מוטי

עכשיו?

מרינה

כן, עכשיו. צרפתית. עם הלשון.

מוטי

אבל יראו אותנו.

מרינה

לא אכפת לי.

מוטי

טוב. הנה.

אוהדים

מוטי בן אפרים!!

(מתרחקים. מגיע רועי בריצה. לאוהדים)

רועי

קדימה, מחפשים אתכם. הגיעה ההסעה לאצטדיון. (קמים)

בטריבונה

24. אימא'לה זה מתחיל

באצטדיון הריק, לפני המשחק, דגלים אדומים מתנופפים, והאוהדים שרים וקוראים קצובות: "כמו פרפר לאור אלייך בא, הקבוצה שלי האהובה, כמו השור שרץ אל האדום, שכל אוהד של מילאן ימות היום". מילאן, מילאן – הו דה פאק איז מילאן?"

יואל

יובל, שב לידי ותחבק אותי חזק חזק.

יובל

אתה פוחד?

יואל

כן. אני יושב באצטדיון ריק באמצע החושך, באמצע האי, באמצע הים, ועוד רגע יעלו על הדשא אחד עשר איטלקים וישפילו את הקבוצה האהובה שלי עד לשורשים של הדשא.

קדוש

האמת, אני מת מפחד.

יואל

כן, פחד גדול. פתאום הכול ברור – אנחנו המצורעים של העולם. השנואים של העולם אנחנו, הסיבה לכל הבעיות של העולם, וכל העולם רוצה שנפסיד כבר ונעוף לו מהעיניים.

נפתלי

אתה לא שמאלני?

קדוש

כן. גם אני שמאלני. ואני אוהד הפועל. אבל עכשיו, הרגע, בא לי לפתוח את המחסנים של הכור בדימונה ולהתחיל להעיף טילים – לא על הערבים, אלא על האירופאים, בגלל שאני נעלב כמו ילד. בגלל שאני לא מבין מה אנחנו נהרגים שם בארץ מאה שנים רצופות אם אי-אפשר לשחק בבית.

אוהדים

צודק!!

יואל

למה אני צריך לשבת כאן ולרעוד מפחד? נמאס לי להיות ילד קטן ומוכה. נמאס לי.

קדוש

אימא'לה, זה מתחיל.

נפתלי

מה זה, לא שרים התקווה לפני המשחק?

קדוש

שתוק ותרים את היד.

האזהדים הצעירים מתחילים לשיר "אדום עולה". המבוגרים שותקים, דמומים, חוששים. שריקה לפתיחת המשחק.

נפתלי

נו, אתה לא שר?

רועי

עזוב אותי עכשיו.

יואל

תראה מה זה.

קדוש

הם הורגים אותנו.

רועי

לא קבוצה, הפועל, לא קבוצה.

קדוש

אתה תשתוק – לא קבוצה... למה לא קבוצה!?

יואל

יופי, קח לו, קח לו, יופי, רוץ.

רועי

יש... עברו את החצי.

נפתלי

תראה, אנחנו מתקיפים – איייי.

יואל

אוי ואבוי, אוי ואבוי. כמה זמן עבר?

רועי

ארבע דקות.

יואל

רק ארבע דקות? נו, תצא עליו, צא עליו. זה הגנה? זה נקרא הגנה?

הם עצבניים ונעים בכיסא ללא הרף, ממלמלים, לוחשים בלי קול, מגיבים למהלכי הכדור כאילו היו על המגרש. שערה של הפועל נמצא מימין, וכל הזמן העיניים מופנות לשם – כי לשם תוקפים האיטלקים. לעתים נדירות הם מביטים שמאלה ומיד חוזרים לימין.

יואל

כמה זמן עבר.

רועי

רבע שעה... אנחנו לא עוברים את החצי כבר רבע שעה.

קדוש

אתה תשתוק. אני ביקשתי ממך לשתוק, רועי. נו, תראה מה זה – למה אתה מוטר להם – זה היריב תמסור לשחקן שלנו, אלוהים – נו, נו, נו תראה אותו – בכסף שהגמד הזה מקבל לשנה אפשר לקנות ארמון בקיסריה.

רועי

לא קבוצה, הפועל לא קבוצה.

קדוש

הם עושים לנו בית ספר.

יואל

זה מילאן, מה אתה רוצה? זה מיליונרים, זה הכי טובים באירופה. מה יש לך? תגיד תודה שאפס-אפס.

קדוש

מה זה מעניין אותי? יש להם שתי רגליים לכל אחד, לא ארבע. למה כל כדור הולך אליהם? למה הם רצים יותר מהר? למה הם קופצים יותר גבוה? למה מנצחים אותנו תמיד?

נפתלי

לא תמיד – עובדה שהגענו לרבע הגמר.

קדוש

הגענו לרבע הגמר... ועוד שעה נחזור הביתה עם הזנב בין הרגליים ושלושה גולים ברשת.

יואל

כמו תמיד – מגיעים עד השוקת, פותחים את הפה וחוטפים בראש.

נפתלי

זה דוד וגליית.

קדוש

זה שלגייה ושבעת הגמדים.

ערן

זה כיפה אדומה והזאב.

רוקו

זה היפיפייה הנרדמת.

יואל

הענק וגנו – מה זה הגובה הזה? מה זה, מהפסטה הם צומחים לגובה?

נפתלי

סטטיסטית – יהודים תמיד יותר קטנים מהגויים. זה בגנים.

קדוש

ויותר אטיים, ויותר חלשים, ויותר עצלנים. מה ביקשתי – גול? לא ביקשתי גול. בעיטה אחת לשער, מה יש? רק את השוער שלנו צריך להפציץ? (צלצול טלפון) מי זה מתקשר אליי עכשיו? (עונה) כן, נעמי. אני לא שומע אותך. מי? הוא לא פה. מנין לך איפה אני? (לחבורה) רואים אותנו בטלוויזיה. (לנעמי) נדבר מחר. מחר. ביי. איזה אפס, איזה אפס. כמה עבר?

רועי

עשרים דקות.

יואל

שרק יישאר אפס-אפס, שרק יישאר אפס-אפס. אלוהים, שיישאר אפס-אפס.

קדוש

וואי, איזה מזל. אימא'לה איזה מזל.

יואל

איזה שוער. תודה לאלוהים על השוער הזה.

נפתלי

נו, אתם לא שרים – כל הדרך התאמנתם, עכשיו אף אחד לא שר. למה לא שרים?

קדוש

כי מתים מפחד, טמבל, מתים לא שרים. כמה עבר?

רועי

חצי שעה עברה. קצת יותר.

נפתלי

מתחילים מחדש.

קדוש

נו, תראה מה זה – מה אתה בועט? מה אתה בועט סתם, הוא עוד פעם יפסיד את הכדור.

רועי

תבעט לשער.

יואל

שיעבור שחקן פעם אחת, שיעבור שחקן – תעביר אותו, אלוהים.

רועי

תבעט לשער.

יואל –

למי?! למי, אלוהים, למי אתה מוסר...? חושך! חושך! (מסתובב לאחור בייאוש. ברגע זה מובקע גול לטובת הפועל. כולם נאלמים דום בפה פעור. משותקים, עיניהם פעורות, ואז הם מזנקים מהכיסא בשמחה בתנועה מואטת. יואל שהסתובב פונה עכשיו גם הוא קדימה)

יובל

אבא!! אבא!!

יואל

מה זה?

מה זה היה?

כולם

(קולם נשמע רק עכשיו) – גווווול! גווווול!!!

יואל

גול? אנחנו הכנסנו גול?

קדוש

גווווול!!

יואל

אבל מי הכניס את הגול, נו?

נפתלי

גוּוּוּל!!!

קדוש

רועייייי!! רועייייי!!

רועי

אבאאאאא.

(מתחבקים. יואל מתחבק עם יובל)

קדוש

יש אלוהים בשמים והוא אדום והשמש אדומה. השמים אדומים, הארץ אדומה, הדם הוא אדום, האש אדומה, ואנחנו אדומים – שמנו גול למילאן. הפועל שמה גול למילאן, ישראל שמה גול למילאן, העם היהודי שם גול למילאן. המין האנושי שם עכשיו גול למילאן!!!

יואל

לא טוב, לא טוב, עכשיו הם יתרגזו עלינו, עכשיו הם נותנים לנו חמישייה.

רועי

(בטראנס) אוּוּוּוּ, הפועל עולה, הפועל עולה, הפועל עולה.

בחדר במלון

25. דון ז'ואן דה לה שמאטה

מרינה ליד דלת חדר השירותים במלון. מעבר לדלת מוטי כורע ליד האסלה ומקיא. מסכן מאוד.

מוטי

נו, קרה משהו.

מרינה

לא קרה כלום. אתה בסדר.

מוטי

לא. אני מת.

מרינה

נו, תן לי להיכנס, פתח את הדלת.

מוטי

לא. את תסתכלי במשחק, תגידי לי מה קורה. היה גול?

מרינה

לא היה גול. אני נכנסת.

מוטי

לאאא. אוי, אימא, אני מת.

מרינה

אתה עוד מקיאה? (מקיאה) כמה בן אדם יכול להקיאה?

מוטי

תתפלאי. (מקיאה) אני מזהה פה אוכל שאכלתי בבר מצווה שלי.

מרינה

אתה בוכה.

מוטי

אני לא בוכה. יוצאות לי דמעות מרוב מאמץ. איך ראית שאני בוכה? (פותח חריץ בדלת) יש לך משחת שיניים?

מרינה

כן. הנה.

מוטי

לכי תראי אם קורה משהו.

מרינה

לא קורה כלום. אתה חס. יש לך חוס. בוא, שב רגע. איך בן אדם נהיה חולה תוך רבע שעה?

מוטי

זה התחיל קודם. אולי אכלתי משהו מקולקל.

מרינה

זה לא זה. זה עצבים. אתה עצבני כל הזמן בגללי.

מוטי

ההפך.

מרינה

לא ההפך – אתה עצבני מהרגע שראית אותי בשדה תעופה.

מוטי

אני לא מרגיש טוב, מרינה.

מרינה

בגלל נעמי?

מוטי

בגלל נעמי? איך הבטן שלי קשורה לנעמי?

מרינה

כן, בגלל נעמי. יש לך רגשי אשמה. אתה רומנטי כמו צנון ואתה כל הזמן פוחד.

מוטי

אני מצטער שאני ככה. אני אוהב אותך. כל כך רציתי שזה יקרה סוף-סוף.

מרינה

מה אמרת?

מוטי

שנייה, רגע – מה הם צועקים שם?

מרינה

אמרת – אני אוהב אותך?

מוטי

כן. אולי את צודקת. הטלפונים שלה משגעים אותי.

מרינה

זה פעם ראשונה שלך... שאתה בוגד בה?

מוטי

מה פתאום?! מה את עושה מזה פסיכולוגיה? זה וירוס.

מרינה

מי הייתה לך לפניי?

מוטי

לפנייך? מי הייתה לי...? לא זוכר –

מרינה

אל תשקר.

מוטי

אני לא משקר. גם אם הייתי רוצה לשקר – אין לי כוח. לא הייתה לי אף אחת.

מרינה

מה זאת אומרת.

מוטי

מה שאת שומעת.

מרינה

אתה אומר שהייתה לך רק אישה אחת?

מוטי

כן וגם זה בקושי.

מרינה

נעמי?

מוטי

נעמי. היינו חברים בתיכון והתחתנו.

מרינה

ואחריה?

מוטי

אף אחת.

מרינה

שקרן.

מוטי

אני לא שקרן, מה קורה בטלוויזיה?

מרינה

זה מה שמעניין אותך עכשיו?

מוטי

כן, רק זה מעניין אותי, מה קורה שם?

מרינה

רגע. כתוב אחת מינוס שלוש.

מוטי

מה? למי?

מרינה

לצהובים.

מוטי

איזה צהובים?

מרינה

יש פה שחקנים צהובים ושחקנים ירוקים.

מוטי

אין אדומים?

מרינה

אין שום שחקנים אדומים. כתוב ביונית – אחת מקף שלוש. אז כל החיים שלך היית עם אישה אחת? (קס ויוצא לטלוויזיה)

מוטי

זה לא המשחק.

מרינה

מה?

מוטי

זה לא המשחק, הם משדרים משהו אחר. אני מת, מה אני עושה עכשיו? אני צריך להעביר לעיתון.

מרינה

איך זה יכול להיות? אתה בן יותר מארבעים, וכל החיים רק אישה אחת?

מוטי

כן. כן. כן – אישה אחת. קיבינימט. אישה אחת. תרדי ממני כבר.

מרינה

לאן אתה הולך?

מוטי

למשחק! איפה אני אמצא מונית עכשיו? מה אני אעשה עכשיו? (ניגש לחלון) אין כלב ברחוב, הם כולם הלכו לישון. אין פה אף אחד בעיר הזאת, מרינה, אנחנו לבד – אלה במשחק, אלה ישנים, ואני פה. את עושה לי חיים שכאלה, ההיסטוריה של הזיונים שלא היו לי – אני לא הייתי צריך לבוא לכאן. אני גמור. גמרת אותי.

מרינה

שב!

מוטי

מה?!

מרינה

שב, תנעל נעליים, תכפתר את המכנסיים, שטוף את הפה, תסתרק, תסתדר ותרד למטה. אני אמצא לך מונית. שב!! (מוטי מתיישב המום ונועל את נעליו. מרינה יוצאת. הוא אוסף את חפציו, מוכן לצאת, ואז הנייד שלו מצלצל. הוא מביט בצג ומתיישב על המיטה בלי לענות)

31. היונה עפה

במרכז מעגל האוהדים ניצב רועי ומתופף על הדרבוקה שקדוש הביא לו. הוא בטרנס וכל גופו מתנועע וסביבו קופצים ורוקדים האוהדים. קדוש עומד בצד, צופה בו בהשתאות כלא מאמין. יואל אתו.

יואל

תראה את הבן שלך.

קדוש

זה נס מה שאתה רואה. מגיל שלוש עשרה לא ראיתי אותו רוקד עם אחרים, שר אתם, מנגן –

נפתלי

(ניתק מחבורת האוהדים) אל תברחו לי עם האוטו, אני הולך לשחרר את פליקס.

קדוש

שחרר אותו פה.

נפתלי

הרעש יפחיד אותו. שחררתי אותו בגול – הוא סירב לעוף. אני צריך מקום גבוה, פתוח לשמים. אני כבר חוזר.

יואל

זה לא חלום.

קדוש

אני לא בטוח. המקום הזה, המשחק הזה, הילד שלי שקופץ שם, המתנחל הזה עם יונת השלום בכלוב. אתה רוצה טלפון? אתה רוצה לטלפן לאשתך? ראיתי שאין לך נייד.

יואל

תודה, לא. זה בסדר. בשעה כזאת התקשרת לאשתך, היא לא ישנה?

קדוש

לא, אשתי נפטרה לפני ארבע שנים.

יואל

אני מצטער.

קדוש

כן. בצדק. אישה נפלאה. שעד היום אני לא מבין איך בכלל זכיתי בה, למה היא רצתה אותי בכלל. החלטנו להתחתן, ההורים שלה התנגדו, קנו לה בובה של קוף קטן שחור, אמרו לה כאלה ילדים יהיו לך עם האיש הזה. בגיל ארבע כבר קרא וכתב וניגן... מחשבים – סליחה שאני מערב אותך ככה. אבל פשוט... רציתי להתקשר למישהו, לספר לו, להדהים אותו, לשמח אותו. אין למי, אין למי – אבל אני שמח שנפגשנו כאן. אני לא אוהב לריב עם אנשים. אני מצטער על הריב שהיה לנו הבוקר.

יואל

זה בסדר, שכחתי מזה.

קדוש

תשמע, אל תדאג. אני לא אעשה דברים בניגוד לרצונך. אני מבין שהבית שייך לאשתך.

יואל

זה מה שהיא אמרה לך?

קדוש

לא?

מופיעים מוטי ומרינה, מאושרים.

מוטי

יואל.

יואל

לאן נעלמת?

מוטי

נו, מה אתם אומרים?

יואל

אנחנו לא אומרים, אנחנו בהלם קרב.

מוטי

אתה יכול להסביר את זה, יואל? מילא שגנבתם גול – זה יכול לקרות. אבל זה שהם לא הצליחו להשוות במשך שעה שלמה... תשמע, זה הזכיר לי דברים – מצדה, גטו ורשה, שחרור ירושלים – זה היה הרואי, לא?

יואל

קודם תסביר לי לאן נעלמת, איפה היית.

מוטי

ברחתם לי עם ההסעה, לא מצאתי אתכם.

קדוש

אתה לא מצאת אותנו...

מוטי

מזל שפגשתי את מרינה. תפסנו מונית והגענו לאצטדיון. ישבתי בצד השני, ביציע של האיטלקים.

יואל

איך מתאים לך. בטח גם עודדת אותם נגדנו.

מוטי

איי, הם בהלם. הם יצאו מהאצטדיון כמו מלוויה. הם לא מבינים איך היתוש עקץ את הפיל. טוב, אני צריך להעביר לארץ אלף מילה. הכול מחדש. בצהריים כבר העברתי להם תיאור של ההפסד – עכשיו צריך לשנות הכול.

מרינה

איפה הגמד עם הכיפה?

קדוש

עכשיו את מחפשת אותו? הוא כל הזמן חיפש אותך.

מרינה

אני יודעת. הוא רצה לצלם אותי ואת מוטי. בגלל זה לא היינו אתכם.

קדוש

מה?

מרינה

אני הרחתי אותו עוד בשדה התעופה. הוא חוקר פרטי. בגלל זה הוא מצלם כל הזמן. לא משנה.
זה הבן שלך מתופף שם?

קדוש

כן. היית מאמינה? הצליח לי משחק אחד, תראי מה עשה לו.

מרינה

נראה נורמלי לגמרי.

קדוש

נו, עפה פליקס?

נפתלי

עפה עפה. לקחתי זמן. מתי יוצאים לשדה התעופה?

מרינה

אני יכולה לראות רגע את המצלמה שלך? זה דיגיטלי? אני גם רוצה לקנות כזאת, כמה היא עולה? מה אתה לחוץ? אני לא אקלקל לך כלום.

נפתלי

שלא תמחקי תמונות.

מרינה

איך מוחקים פה תמונות.

נפתלי

הכפתור, אל תיגע בכפתור. מה את עושה? (מרינה – אופס) תביאי את המצלמה, את נורמלית?!

מרינה

אני מצטערת. אני מקווה שיש לך ביטוח.

נפתלי

תראה מה זה – כל התמונות של היונה, אמרתי לך להיזהר, לא?

מרינה

אני מצטערת.

האוהדים חוזרים בשירה.

אוונטי פופולו

עלינו למגרש, ישראלים.

הראינו מה זה, לאיטלקים.

שחקן אחד בעט, כדור אחד נכנס.

עשה היסטוריה, עשה היסטוריה.

בכל אירופה, נותנים היום.

כבוד לדגל האדום.
כולם שונאים אותי, כולם נגדי.
לבד הפועל לא תצעדי.

כל עוד בלבב נפש הומייה.
לפאתי מזרח עין צופייה.
יאללה הפועל, יאללה מלחמה.
כי בזכותכם היום אירופה אדומה.

מערכה שנייה

בין קפריסין למילאנו

1. האשראי מתחיל להיגמר

דירת מוטי ונעמי

נעמי

ליד מי ישבת?

מוטי

עם כולם, מה זאת אומרת? – עם יואל, עם כולם.

נעמי

אני ראיתי את המשחק בטלוויזיה – אתה לא היית שם.

מוטי

אני לא רוצה לענות לך אפילו. את לא שפויה. ראית את הארנק שלי?

נעמי

צילמו את הקהל – לא הבחנתי בך. הקלטתי את המשחק בווידיאו – עברתי פריים פריים – לא היית שם. את כולם ראיתי – את יואל, את קדוש, את רועי – אותך לא.

מוטי

אני עיתונאי, נעמי, אני לא יושב עם האוהדים.

נעמי

לפני רגע אמרת שישבת איתם. אני התקשרתי לקדוש בנייד – הוא אמר שאתה לא שם. התקשרתי אליך, התקשרתי לזונה – לא עניתם.

מוטי

אני שואל אם ראית את הארנק, נעלם לי הארנק.

נעמי

תישבע שלא היה כלום.

מוטי

לא נשבע – מכונת אמת או כלום. מחר בבוקר נלך למכונת אמת, תשאלי מה שאת רוצה, תקבלי תשובות.

נעמי

לא.

מוטי

לא? אז תסתמי את הפה ותפסיקי להטריד אותי עם השטויות שלך.

נעמי

הנה הארנק שלך.

מוטי

תני.

נעמי

אני באה אֶתְךָ למילאנו.

מוטי

את לא.

נעמי

אני אעשה קניות, אני לא אפריע לך.

מוטי

את לא תעשי קניות כי לא תיסעי.

נעמי

מי שואל אותך?

מוטי

את. נעלמו לי הכרטיסי אשראי. אני לא מוצא את כרטיס האשראי.

נעמי

אין לך אשראי – מאוד סמלי. אני נוסעת אֶתְךָ למילאנו.

מוטי

תגידי, אני נכנס לך לחדר באמצע טיפול? אני מפריע לך עם הפסיכופתים שלך – אני נוסע לעבוד במילאנו, לא לשחק. עכשיו תגידי לי איפה הכרטיס אשראי שלי.

נעמי

אצל המאהבת שלך.

מוטי

בסדר. אפילו אם חשבתי לרגע לקחת אותך – עכשיו התחרטתי.

נעמי

מה אכפת לך? אני רוצה לבוא אֶתְךָ – יש שם חנויות אופנה, מעצבים.

מוטי

ממתי זה מעניין אותך.

נעמי

מעכשיו. אני רוצה להתלבש יפה לכבוד הבית שהזונה שלך עיצבה לנו.

מוטי

נעמי, דיי. יופי, אני צריך לרוץ לבנק להוציא כרטיס חדש.

נעמי

אתה חשוד, אתה מזיע מרוב שקרים.

מוטי

ואת מטומטמת. אפילו אם יש לי רומן עם הארכיטקטית או עם השיפוצניק – זאת הדרך שלך למנוע אותו? להידבק אליי?

נעמי

אז תגידי לי מה לעשות, איך למנוע אותו.

מוטי

תפסיקי להציק לי ותראי איזה פלאים זה יחולל. אני יורד לבית קפה. יש לי אלף מילה להעביר לעיתון, ואני לא רואה איך אני עושה את זה כשאת לידי. תתביישי לך.

נעמי

אין לך מושג כמה אני מתביישת. זה לא עוזר. אני מרגישה שאתה כבר לא פה.

מוטי

נעמי, דיי חמושי. אני אוהב אותך, אני שלך, אני לא הולך לשום מקום.

נעמי

אם היו לנו ילדים, היית נשאר בגלל הילדים, אבל אין לנו ילדים, אז איזו סיבה יש לך לא ללכת?

מוטי

שלא רוצים אותי בשום מקום אחר. רק את. (נעמי – אוי, חמושי) עכשיו דיי. (צלצול בדלת)

נעמי

(פותחת את הדלת. זה רועי, הבן של קדוש) שלום, רועי.

2. החלמה מהירה

רועי

קבענו, לא? מה את מופתעת? (רואה את מוטי ומקפץ אליו) "...מי שלא קופץ צהוב" נו, מוטי, מה אתה אומר?

מוטי

חכה, נראה מה יהיה בגומלין. אתם באים למילאנו?

רועי

ודאי.

מוטי

אז נתראה שם. טוב. נדבר אחר כך. (יוצא לחדר שינה)

נעמי

לא שתית את הקפה שלך. (לרועי) סליחה, אנחנו כבר מתחילים. (יוצאת אחרי מוטי)

רועי

זה בסדר, יש לי זמן.

נעמי (מבחוץ)

תרגיע אותי, אני מבקשת ממך, תוכיח לי שאני מטורפת והכול נדמה לי.

מוטי

דיי!! תעזבי את זה!

נעמי

(חוזרת אל רועי) סליחה, אני מצטערת.

רועי

הכול בסדר?

נעמי

כן. בוא נתחיל. איך הייתה הנסיעה? איך היה המשחק?

רועי

עזבי את המשחק, היה גדול במשחק. תשמעי, לא באתי לטיפול, את צריכה לכתוב לי חוות דעת חדשה לצבא, אני רוצה להתגייס.

נעמי

מה אתה רוצה?

רועי

שתכתבי הכול מחדש, שיבטלו את השחרור שלי.

נעמי

תשכח מזה. מה קרה, אבא לוחץ עליך? אמרתי לך שלא תיסע אֶתוּ.

רועי

את חייבת. אני הולך ללשכת גיוס לבקש דיון חוזר.

נעמי

או-קיי. (מתיישבת) אתה רוצה לדבר על זה?

רועי

כן.

נעמי

בסדר. שב, תירגע, תחלוץ נעליים. אני מקשיבה. דבר.

רועי

תראי, הנסיעה הזאת הייתה מבחן בשבילי, ואני מרגיש שעמדתי בו בכבוד גדול. הייתי עם אנשים והיה לי טוב אֶתם, היה לי טוב עם אבא. במיוחד אחרי המשחק.

מוטי

נעמי, סליחה שאני מפריע – יש לך מושג לאן נעלם הדרכון שלי?

נעמי

מה אתה אומר – גם הדרכון שלך נעלם? איזה שובב.

מוטי

רק תעני על השאלה, אני מבקש.

נעמי

תחשוב על מילה שמתארת את ההרגשה שלך.

מוטי

כוס אמאק.

רועי

היא דיברה אליי.

מוטי

אני נשבע לך, נעמי, שתשלמי על זה בריבית דריבית. (יוצא מהבית)

נעמי

תמשיך.

רועי

יש לי מילה – מלחמה. זה היה כמו במלחמה – אנחנו היינו כמו צבא. הם גם אמרו – הצבא האדום. את רוצה עוד מילה? – ביחד. פעם ראשונה הרגשתי ביחד. הייתה הרגשה של ביחד. לא עצבנו אותי, לא כעסו, אף אחד לא צעק – אנשים היו יפים, נעימים. ביחד. מגובשים, סיירת. את רוצה עוד מילה? – גברים.

נעמי

גברים?

רועי

גברים, כן, גברים. הרגשתי גבר, טוב לך? לא ילד, לא מסכן, לא חיוור, לא דחוי, לא עצוב, לא מהורהר, לא מנוכר – גבר. זאת המילה.

נעמי

רק גברים הייתם שם?

רועי

מה זה משנה? לא, לא רק גברים. אחות של נטליה הייתה שם.

נעמי

היא ישבה אִתְּכֶם במשחק? היא התחילה לעצב אצטדיונים?

נעמי

לא. היא הייתה בטיסה, בניקוסייה היא הייתה, אחר כך היא שאלה מישהו איך מגיעים, או – טוב, את מבינה מה אני רוצה ממך?

נעמי

איך מגיעים לאן?

רועי

שמעת מה אמרתי?

נעמי

כן. חכה רגע. (בסלולרי) אני שואלת את עצמי, מוטי, הרי כדי להוציא דרכון חדש דחוף צריך כסף, וכדי להוציא כסף צריך כספומט, ולכספומט צריך כרטיס אשראי, ולך אין כרטיס אשראי – אז למה לא ביקשת ממני? הייתי מאוד נהנית לסרב לך. (מנתקת) תמשיך, רועי, אני שומעת.

רועי

אני הסתכלתי על המגרש, ראיתי את השחקנים נלחמים – והם יודעים שכל הארץ מסתכלת עליהם ושקשה פה וכל רגע פיגוע ונהרגים אנשים. אז התביישתי שאני... אני צריך לתת משהו, אני צריך לתת גם משהו. אני רוצה להיות חלק מזה – את מבינה?

נעמי

אני מבינה.

רועי

"אני מבינה". טוב, נשבר לי הזין, אני הולך, אני אסתדר כבר בלעדייך. מה קורה לך היום? אני רוצה ממך מכתב ללשכת גיוס, את הפסיכולוגית שלי, תגידי להם שהבראתי, שאני בסדר, שאת לוקחת אחריות על מה שיקרה – מה את אומרת לי "אני מבינה"?

אני לא מבין מה את עושה, אני נשבע לך. הכול מתהפך פה.

רועי יוצא.

בדרך למילאנו

נתב"ג, טרמינל 2

3. החבורה נפגשת

מרינה מגיעה עם עגלה ועליה מזוודה גדולה מאוד ותיק נסיעות מהודר. נראה שהיא יוצאת למסע ארוך. היא עוברת את הבידוק ועושה דרכה אל דלפק הצ'ק-אין, ואנחנו מלווים אותה. היא עוצרת רגע ומתקשרת בנייד, ללא מענה. רועי מגיע. הוא מוטרד ומביט לצדדים.

רועי

אהלן. ראית את אבא שלי? אבא שלי הגיע?

מרינה

תגידי שלום. לא ראיתי אותו.

רועי

מה זה, הבאת את כל הבית? נוסעים ליום סך הכול.

מרינה

אני לא חוזרת היום. אני אשאר עוד כמה ימים באירופה.

רועי

אז את משאירה את אחותך לבד?

מרינה

אחותי ילדה גדולה, היא תסתדר.

רועי

אחותך חולת נפש, איך היא תסתדר?

מרינה

תתעסק בעניינים שלך.

רועי

מה זה המזוודה הזאת, מה הכנסת שם?

מרינה

את אחותי, אחותי בפנים. לאן שאני הולכת היא באה איתי, אתה רגוע עכשיו? גם אבא שלך יכניס אותך לתיק גדול, וניסע לטייל כל אחד עם המשוגע הצמוד שלו. כמו הטיפוס הזה שהולך עם התוכי לכל מקום.

רועי

זה יונה.

מרינה

אם הוא ניגש אלי אני שורטת אותו.

רועי

אז תתכונני, כי הוא בא אלינו.

נפתלי מתקרב עם כלוב ביד. הפעם הוא אדום לגמרי – כובע, צעיף, תיק, סוויטשרט ונעליים.

נפתלי

את באה גם למשחק במילאנו? כל הכבוד.

מרינה

אתה שמח?

נפתלי

אני מאוד שמח. אני רואה שאת נוסעת לזמן ארוך.

מרינה

תגיד לי, אני חברה שלך? למדנו יחד? היינו נשואים פעם? – עשרת אלפים אוהדים נוסעים למשחק, למה דווקא אליי אתה נדבק? לא הספיק לך פעם קודמת?

נפתלי

אני בידידות אֶתך ואת כועסת? לא עשיתי לך כלום, סתם התרגזת בקפריסין.

מרינה

אני לא אוהבת שמצלמים אותי בלי לשאול. אתה חוצפן.

נפתלי

למה חוצפן? זה מזכרת. היו שם המון תמונות יפות של כל החברה, של המשחק, של פליקס. – לא חבל? תראה מה זה אנשים... מה עם אבא שלך – לא בא?

רועי

הוא בטח יגיע הנה עוד מעט.

נפתלי

רבת אָתוּ?

רועי

לא בדיוק. איבדנו אחד את השני.

רועי

נשמה, אני יכול להשתמש רגע בטלפון שלך?

מרינה

למי אתה מתקשר?

רועי

זה פה בארץ, נו, אל תהיי קמצנית.

מרינה

יש לך חברה?

רועי

כן, הפסיכולוגית שלי. אני מתקשר לנעמי, נו.

מרינה

בבקשה, למה לא אמרת? אני אחייג לך (מחייגת ונותנת לו). קדוש מגיע לעמדת הסלקטורית ומציץ פנימה. כשהוא רואה את רועי, הוא מסמן לו עם יד על הצוואר)

נעמי (בטלפון)

תגיד לי, את לא חושבת שהגזמת? באיזו חוצפה את מעזה להתקשר הנה? אני לא רוצה לשמוע את ההסברים שלך ואת הסיבות שלך והתירוצים שלך וההתנצלויות שלך, זונה שכמוך.

רועי

נעמי, את יכולה להירגע רגע?

נעמי

מי זה?

רועי

זה רועי.

נעמי

כתוב לי מרינה על הצג.

רועי

נו, אני מתקשר מהטלפון שלה, אני בשדה התעופה –

נעמי

גם היא שם?

רועי

ומה חשבת?

נעמי

טוב, אני מתה.

רועי

עוד אל תמותי. יהיה בסדר. אני הבטחתי שהם לא יהיו יחד, אז הם לא יהיו יחד בתנאי שאת עושה מה שסיכמנו.

נעמי

מה סיכמנו?

רועי

שאת כותבת חוות דעת חדשה לצבא וממליצה לגייס אותי. נעמי, אני ניסיתי לספר לך, אמרתי לך שאני סרבן גיוס, והוא כמעט מת מזה. אני לא יכול, סיכמנו שתעזרי לי – אז תעזרי לי.

נעמי

לא סיכמנו שום דבר.

רועי

בסדר, לא סיכמנו. שיזדיינו מצדי מעכשיו ועד העונה הבאה –

נעמי

חכה רגע, ונניח שסיכמנו, מה אתה הולך לעשות למוטי?

רועי

לסבך אותו. (נעמי – איך תסבך אותו?) תבטיחי שאת לא מזהירה אותו. (נעמי – מבטיחה.) תישבעי. (נעמי – נו.) או-קיי, אני הולך לשים לך חתיכת חשיש בכיס של הז'קט. (נעמי – מה?! מה את לא מבינה? ברגע שהוא נוחת במילאנו עוצרים אותו ומחזירים אותו לארץ. (נעמי – איך אתה יודע?) כי מסתובבים בשדה תעופה אלף שוטרים עם כלבים. ככה היה בקפריסין – תפסו שני אוהדים עם שקית גראס. ישבו במעצר והחזירו אותם אֶתְנוּ. (נעמי – אבל...) אל תדאגי, לא יעשו לך כלום. יחזירו אותך אלייך. זה מה שביקשת, לא? אז זהו, אני את החלק שלי עשיתי. תשבי, תכתבי את חוות הדעת לצבא ותכתבי יפה ומשכנע, אני בא אלייך מחר. טוב, אנחנו עולים לטיסה.

אני אספר לך אחר כך. תעשי מה שביקשתי. ביי. (מחזיר לנפתלי) תודה, נשמה. תן לה. (מתרחק. קדוש מגיע)

נפתלי

שלום לך, אני שמח לראות אותך, אני ממש מרגיש שהתגעגעתי לפגוש אותך.

קדוש

שלום, מה שלומך?

נפתלי

הוא עוד פעם עושה צרות, הילד?

קדוש

יהיה בסדר. מה שלום פליקס? חזר מהר הביתה?

נפתלי

אז זהו שלא, הוא לא חזר. לא משנה.

קדוש

למה? טרפו אותו בדרך?

נפתלי

אני לא מבין את זה.

קדוש

אולי גם הוא החליט לעזוב את הבית. פעם ראשונה בחו"ל אולי המשיך לאנגלייה לראות עולם.

נפתלי

לא, אין כזה דבר אצל יונים. הם לא מחליטות לבד. אבל הבאתי את דורון. זה דורון פה, בפנים.

קדוש

נעים מאוד. איפה רועי נעלם? ראיתי אותו פה לפני רגע.

נפתלי

אז מה, לא עזר שלקחת אותו וכל מה שאמרת לו?

קדוש

לא. הוא לא הגיע הבוקר ללשכת גיוס. הוא לא רוצה להתגייס וזהו. הוא לא רוצה להרוג ולא רוצה להיהרג.

נפתלי

זה לא בסדר.

קדוש

רבתי אתו בדירה של יואל. כמעט הורדתי לו סולם על הראש... צעקתי עליו. לא הייתי צריך לצעוק.

נפתלי

אני אומר תשלימו. הכי טוב להשלים.

מרינה

אתה אומר, אתה אומר, מי שאל אותך בכלל?

נפתלי

או, הנה החבר שלך הגיע. אני יכול לצלם את הפגישה שלכם?

מרינה

תוציא את המצלמה, ואני מבשלת לך את הבולבול.

מוטי

אהלן, הנה כל החברה. אני מרגיש כמו במילואים. הגעת מזמן? תביאי חיבוק.

מרינה

איזה אומץ... למה איחרת? אני מבלה פה כבר שעה עם הטיפוס הזה.

מוטי

כי עברתי לאסוף את יואל – והפלגמט הזה בדיוק מצא לו זמן לעזוב את אשתו. נתן לי להתייבש למטה חצי שעה. אני עולה אליו הביתה – כל הבית הרוס, כל הבית בשיפוצים, החדר של יואל, החדר עבודה שלו – הכול הרוס. אני לא בטוח שהוא יטוס למילאנו.

קדוש

החדר עבודה הרוס?

מוטי

תשמע, אתה נתת שם עבודה בבית – לא זיהיתי את הבית שגדלתי בו.

קדוש

מי הרס את החדר עבודה? אני יצאתי משם לפני שעה – החדר עמד.

מוטי

זה אימא שלי ואבא שלי.

קדוש

אימא שלך בת שמונים, היא לא יכולה להרים פטיש.

מוטי

מה אתה אומר? כשאימא שלי מחפשת אוצר זהב – שום דבר לא יעצור אותה. היא נתנה לאבא שלי את הפטיש ביד ואמרה לו יאללה, תהרוס. והוא הרס.

קדוש

אז הרסו ליואל את החדר.

מוטי

הרסו ליואל את החדר.

קדוש

זה היה החדר של הבן שלו, שנהרג.

נפתלי

הבן של יואל נהרג?

קדוש

הבן של יואל, יובל. נהרג בפיגוע לפני כמה שנים. בפורים, בדיזנגוף.

נפתלי

אוי ואבוי. ואני ככה בלבלתי לו את המוח על ביטוחי חיים... אני לא ידעתי, אני לא יכולתי לדעת, לא עדכנו אותי.

קדוש

טוב, תירגע עכשיו.

מרינה

אבל את הזהב הם מצאו בקירות?

מוטי

גם את? אין זהב. זה קשקוש. חשבו שזה בקירות – הרסו את הקירות. אם כבר, זה בבלטות – פעם היו מחביאים כסף בבלטות. הנה יואל. (כולם משתתקים. יואל מגיע עם יובל לעמדת הסלקטורית)

מרינה

איך מתנהגים עכשיו?

נפתלי

כמו איוב זה, כל הצרות נופלות לו הראש.

מרינה

הוא נראה רע מאוד. עצוב נורא.

מוטי

וגם רבתי אָתוּ. הוא זרק אותי מהבית. השארתי אותו שם, לא חיכיתי לו.

נפתלי

תתנהגו טבעי.

רועי מתקרב.

רועי

(לקדוש) היי, אבא.

קדוש

לאן ברכת לי באמצע העבודה?

רועי

לא ברכתי, היו לי דברים לסדר, חשבתי שתשמח שאני בא אֶתְךָ. אתה לא מדבר אֶתִּי?

קדוש

עוד לא החלטתי.

רועי

דיי, אבא, זה עניין שלי אֶתֶם, אתה לא צריך להתערב.

קדוש

יש לי ילד סרבן גיוס, ואני לא צריך להתערב.

רועי

עזוב, יהיה בסדר, זה לא סגור.

קדוש

עזוב אותי, רועי, אתה משקר לי כבר חודשים, אתה בז לכל מה שחשוב לי, אתה מדאיג אותי עד טירוף, ואתה מצפה שאני אעבור על זה לסדר היום.

רועי

אתה מעדיף שאני לא אבוא אֶתְךָ?

קדוש

מה זה משנה – אתה ממילא תעשה מה שמתחשק לך.

יואל מתקרב.

יואל

אז מה, כולכם כאן? תשמעו, הוצאתי מהאינטרנט כתובת של מסעדה נהדרת במילאנו ליד האצטדיון. נצא משדה התעופה, ניקח מונית, נגיע שיכורים ומאושרים ונראה את הפועל מנצחת ועולה לחצי גמר. עשיתם צ'ק-אין?

מוטי ומרינה

מוטי

לא, כי לא מקובל עליי שתפתחי מערכות יחסים עם כל מי שמתחיל אֶתְךָ.

מרינה

הוא נתן לי טרמפ לשדה, זה הכול. אתה לא רצית לאסוף אותי.

מוטי

אז אין מוניות? את לא יכולה להוציא מאה שקל על מונית? את חייבת לבוא עם הטייס?

מרינה

אתה מקנא, בובון?

מוטי

כן, אני מקנא.

מרינה

עוד רגע תקבל טלפון מאשתך ותתחיל לרעוד ולהתפתל.

מוטי

מה את אומרת? אז הנה אני מודיע לך – לא עונה לשום טלפון ולא שומע שום הודעה. (הטלפון מצלצל)

נעמי

מוטי, אתה חייב לענות לי לפני שאתה עולה לטיסה, אתה שומע? אני חייבת לדבר אִתְךָ, אני חייבת להזהיר אותך. עומד לקרות לך משהו מאוד לא נעים, אבל אתה קודם צריך להבטיח לי...

מוטי

הנה, נורא פשוט. דחייה. דחיתי אותה. בואי הנה.

נעמי

מה זה, אתה דוחה את השיחה שלי? אני מתקשרת להזהיר אותך ואתה דוחה את השיחה שלי? אני מסכנת את הקריירה שלי, את המקצוע שלי, את הרישיון שלי, אני מעבירה לך מידע על מטופל שלי בניגוד לאתיקה שלי, ואתה דוחה את השיחה שלי?! אתה החלטת להתאבד. מוטי, אתה שפכת על עצמך נפט ונתת לי את הגפרורים, אתה הסתבכת עם המומחית מספר אחת בעולם לניצול התסביכים שלך ורגשי הנחיתות שלך, חתיכת טמבל סופר גולים שכמוך, חתיכת הומו בתחפושת, אתה דוחה את השיחה שלי? אין בעיות, מתוק, במשטרה של שדה התעופה במילאנו **מאוד** ישמחו לדבר אִתְךָ. הנה, הכלבים שלהם כבר נובחים, הנה, הם הריחו משהו, הנה, כבר פותחים את חדר המעצר לכבודך. נתראה במשפט, מתוק, אפס אחד, בוגד, פנדל!

5. כל נדרי

במטוס, בדרך למילאנו, מרינה מארגנת משחקי חברה.

מוטי

מה שלא יהיה, אבל מה שלא יהיה – את התנועה הזאת לעולם לא עושים לאיטלקי.

מוריס

למה?

מוטי

כי זה באיטלקית – שלוף את המה-שמו שלך מהמורח שלי. אתה עושה את זה לאיטלקי – הלך עליך.

מרינה

טוב, יש לי שאלה – כולם רוצים שהפועל תנצח?

נפתלי

ודאי, למה באנו?

יואל

כולם חוץ ממוטי הצהוב.

מוטי

לכלכת, יואל, זה ישראל נגד גליית, זה גאווה לאומית.

מרינה

אז כולם רוצים?

קדוש

רוצים זה לא מילה. הלאה.

מרינה

טוב. נעשה משחק.

מוטי

טוטו?

מרינה

יותר רציני.

מוטי

קדימה.

מרינה

כל אחד יגיד מה הוא מוכן לעשות כדי שהפועל תנצח.

יואל

מה זאת אומרת?

מרינה

זאת אומרת – מה אתה מוכן לעשות, או להקריב משהו תמורת זה, או לוותר על משהו תמורת זה...

מוטי

אוי אתה יודע בדיוק, אל תתחמק.

יואל

זה דברים אישיים מאוד. אני, לפני כל משחק חשוב, יש לי נדרים שאני נודר.

מרינה

כמו מה?

יואל

כמו שלפני האליפות נדרתי שאני מפסיק לעשן.

מרינה

והפסקת?

יואל

צמצמתי.

מרינה

טוב, אתה ראשון.

יואל

יש לי משהו.

מרינה

אבל משהו גדול – לא שטויות.

יואל

עזבתי את הבית. אני לא גר בבית כבר כמה זמן. נפרדתי מאשתי.

קדוש

אני יָד.

מוטי

נו –

יואל

אז אם הפועל מנצחת, אני חוזר הביתה.

מרינה

זה גבר.

מוטי

אני לא מאמין לך.

קדוש

הנה, הוא מתחייב.

מרינה

גדול. עוד מישהו?

קדוש

לי יש משהו. אני מוכן לוותר על משהו.

מרינה

נשמע.

קדוש

לא מזמן, לא משנה איך – זכיתי בהרבה כסף.

מרינה

כמה הרבה?

קדוש

הרבה. הרבה מאוד. תאמיני לי. כל כך הרבה, שאני יכול להפסיק לעבוד מחר בבוקר.

רועי

על מה אתה מדבר?

קדוש

כן, רועי, תקשיב עכשיו. הכסף הזה שייך לי ולעוד מישהו, אבל המישהו לא יודע מזה.

יואל

אני יודע מה זה – שלחת טוטו או לוטו עם חבר וזכית, והוא לא יודע מזה.

קדוש

(נותן בו מבט ארוך) משהו כזה. בקיצור, אם אנחנו מנצחים – אני נותן לו את החלק שלו.

מרינה

זה גבר.

מוטי

זה פראייר.

קדוש

אני לא פראייר. אני מתלבט עם זה וקשה לי עם זה – אני צריך סימן משמים אולי. זה נראה לי מתאים. אז אם הפועל מנצחת – יאללה.

יואל

איזה בלגאן עשית פה.

מרינה

עוד מישהו?

רועי

אני –

קדוש

רועי?

רועי

כן, אבא, תקשיב עכשיו. אבא שלי כבר בטח שאל כל אחד מכם מה עושים עם הבן הדפוק שלו שמסרב להתגייס לצבא.

קודש

לא שאלתי אף אחד –

כולם

שאלת, אל תפריע.

רועי

והוא צודק. אני מבין אותך שזה מדכא אותך. יש לו תאוריה על חוזה וחובות –

כולם

מכירים.

רועי

סליחה, אני לא רגיל לדבר עם הרבה אנשים בבת אחת... לא משנה, אני בעיקרון החלטתי לא להתגייס ולסרב, ולשבת בכלא כמה שצריך, והייתי שלם עם זה. עד הפעם הקודמת שנסענו לקפריסין. לא רציתי לנסוע. והשירים עצבנו אותי. וחיכיתי שזה ייגמר כבר. אבל נכנסנו לאצטדיון באמצע הלילה, והדשא והדגלים, וכולם שרו יחד... אני... והתחיל המשחק, ואתם כולכם פחדתם... לא יודע – היה לי נעים בפחד הזה. רציתי לרדת למטה, לדשא, לשמור על השחקנים שלא יפגעו בהם, ואז הבקענו גול, והוא חיבק אותי, והוא היה מאושר כמו כשאימא עוד חיה, ומה כבר קרה? – כדור הלך מפה לשם ונגע ברשת. פתאום אני קופץ ורוקד עם אנשים שאני לא מכיר – טוב, אבא, תשמע – שכולם ישמעו – אני לא מבטיח להיות ביחידה הכי מובחרת, אבל אם הפועל מנצחים היום – אני הולך לצבא.

מרינה

בראבו. כל הכבוד.

רועי

כל הכבוד **לכם**. זה בזכותכם.

(קדוש מחבק את רועי)

נפתלי

בואינה, מה שאת עשית פה – כל הכבוד לך.

מרינה

עכשיו אתה.

נפתלי

אני? מה אני? מה יש לי להבטיח? אני חדש פה בעסק.

קדוש

אל תתחמק.

יואל

הוא דתי, הוא לא נודר נדרים.

נפתלי

גם נכון.

קדוש

אתה לא מתבייש? צירפנו אותך אלינו למרות שהגעת כמו חייזר עם הציפורים שלך, עשינו אותך אחד משלנו, ואתה לא מוכן להקריב כלום למען הקבוצה? אתה ממש הרשע של ה"מה נשתנה".

מוטי

עזבו אותו, נו. לא רוצה – לא צריך.

רועי

שפן וקמצן.

נפתלי

אני צריך לחשוב על זה. אתם מלחיצים – זה חוזר לאשתו, זה נתן חצי מהכסף שלו, זה הולך לצבא, חס וחלילה יקרה לו משהו. זה החיים שלי. אני אגיד לכם משהו שטוטי – תצחקו עליי, ומשהו רציני אני לא רוצה עדיין. אולי אחר כך.

קדוש

כל הכבוד לך, איך אתה מכסה את עצמך בפוליסות מסביב.

נפתלי

זה לא בושה לכסות את עצמך.

קדוש

אתה, מרוב שאתה מכוסה מכל הצדדים, נשאר מנותק. מבודד.

נפתלי

מה הכוונה?

קדוש

אתה רווק למעלה מארבעים בלי בת זוג, בלי משפחה, אין לך עתיד – אתה לא נראה מי יודע מה, אף אחת לא מחכה לך, לא חיוך של אישה, לא ילד שאומר "אבא, תן לי כסף" – אבל מה? אתה מכוסה. לא מקנא בך.

מוטי

טוב, מה נפלתם עליו פתאום?

יואל

עזבו אותו, הוא לא מתחייב.

נפתלי

רגע, יש לי. אבל אני לא יכול להגיד את זה.

רועי

אז זה לא נחשב.

נפתלי

זה נחשב. זה אישי.

מרינה

טוב, הלאה.

נפתלי

רגע, אני אגיד. נניח שאני עומד לעשות משהו רע למישהו.

רועי

למה?

נפתלי

למה? ככה. כל אחד והתפקיד שלו בעולם.

יואל

למישהו מפה?

רועי

מה אתה, מחסל? רוצח שכיר?

נפתלי

מה?

מוטי

נו.

נפתלי

נו, אז אם הפועל מנצחת, אני לא אעשה את זה.

רועי

שיחקת אותה.

נפתלי

את שמחה עכשיו?

מרינה

שמחה מאוד. ואם לא היית פחדן, הייתי נותנת לך נשיקה.

נפתלי

רק בשביל זה עשית את כל המשחק הזה?

מרינה

גם בשביל זה. יש פה מישהו שרציתי מאוד לשמוע את הנדר שלו ולא שמעתי.

מוטי

לא שמעתי, אז את תשמעי עכשיו – אם הפועל מנצחים, אני עוזב את נעמי.

שתיקה ומבוכה. מבין כל הנדרים הנדר של מוטי נושא משמעות שלילית, ולכן החבורה שחסמה את המעבר מתפזרת ומניחה לדיילת עם עגלת האוכל לעבור.

6. עין תחת עין

יואל

אבל ממה תחיה באירופה? יש לך חסכוניות? כספים?

מוטי

אין לי גרוש.

יואל

אז איך?

מוטי

אני אסתדר. אני לא חוזר ארצה, אני לא חוזר לנעמי, לא חוזר הביתה – אני מתחיל דף חדש... אני לא נוסע יותר למגרשים בחולון ובטייבה. טייבה... אני אשב במילאנו – ואני אכסה מכאן את הכדורגל האירופי.

יואל

מה אתה אומר?

מוטי

יואל, אני אולי לא חכם גדול כמוך ולא מלא השראה כמו אחינו הגדול, אבל אני סוס עבודה ואני חוצפן, וסקופים שאני הבאתי אף אחד לא הביא, אז אחרי המשחק אתם תחזרו לארץ, ואני עולה עם מרינה על הטיסה לרומא, לסדרת ראיונות עם ענקי הכדורגל באירופה. ואולי אני אחזור בעוד חודש ואולי בעוד שנה ואולי בכלל לא.

יואל

ואולי היא תזרוק אותך בעוד חודש?

מוטי

גם אם היא תזרוק אותי בעוד יומיים – היה כדאי, כי כבר עכשיו אני לא מרגיש אפס כמו שתמיד הרגשתי. ואני לא מתנצל יותר. הנה, האישה היפה הזאת רוצה אותי אֶתה. אותי, לא אתכם. מחר יבוא אחר? שיבוא. תבוא גם אחרת. לעת עתה אני מאוהב בה וטוב לי. צדיק וטוב לו.

יואל

אתה לא אוהב את נעמי יותר?

מוטי

לא חשבתי על זה.

יואל

שום דבר לא ישנה את העובדה שאתה חרא שקם ועוזב את אשתו אחרי עשרים שנות נישואין.

מוטי

אני קם ועוזב את אשתי, ומה אתה?

יואל

מה זה קשור? אותי זרקו מהבית.

מוטי

מי זרק אותך מהבית, נאוה?

יואל

כן, נאוה. כשאתך הורסת לך את הבית היקר לך, שנולדת בו וגדלת בו – אתה מבין שהיא כנראה לא אוהבת אותך. ואז אין לך בררה, אלא לקום וללכת. ולא משנה כמה אני אוהב אותה.

מוטי

כמה שבא לי עכשיו להעיף לך סטירה וליישר לך את הראש המטומטם הזה שלך. הרגת לה את הילד – אתה בוכה שהיא הורסת לך את הבית?

יואל

אני הרגתי לה את הילד? איזה מילים אתה מוציא מהפה שלך, מוטי?

מוטי

עזוב, יואל. עד סוף חייך לא תצליח להסביר איך זה הלכת עם ילד לבלות בפורים בדיזנגוף, ואתה חזרת והוא לא חזר. עד סוף חייך.

יואל

מה להסביר? להסביר מה?

מוטי

איפה היית כשזה קרה? למה לא היית לידו? יש לך תשובה? אין לך. אבל גם להאשים אותך אי-אפשר, כי איך יכולת לנחש. אבל היא לא עוזבת אותך, למרות הכול. היא מנסה, היא מחכה, "היא כנראה לא אוהבת אותי..." רגע, רגע אחד לא הייתי נשאר אִתְךָ, במקומה. אידיוט מפונק אחד.

מרינה

(ניגשת אליהם) מוטי, לא בא לך לטייל קצת במטוס, לשתות משהו? (מתרחקת. מוטי קם)

מוטי

אתה מבין על מה אני מדבר אִתְךָ?

(נחיתה)

7. סלף סרוויס

נעמי בביתה.

נעמי

(בטלפון)

אבל אני לא יכולה להגיע לטיפול היום.

אני מבינה שזה חשוב.

אני לא מרגישה טוב. נפשית. אני מבולבלת.

לא, זה לא דפרסיה. יש סימפטומים אבל זה לא זה.

כן, היסטריה אולי. אבל אני שולטת.

אני שולטת, אני אומרת לך.

ד"ר גודס, אני מבינה כל מה שאתה אומר –

נכון, נכון, אני יודעת. בכל זאת, אני לא במצב נפשי לבוא אליך לטיפול.

גם לא מחר.

כשאני ארגיש טוב.

כשאני אפתור לעצמי את הבעיות.

טוב, תפסיק לחנך אותי, לכל הרוחות. אני פסיכולוגית בדיוק כמוך, קיבינימט, ואני אטפל בעצמי בבעיות שלי. (הצד השני ניתק) ואל תנתק לי, חתיכת שוביניסט מופרע. אפשר לחשוב, לך לעזאזל, אני מסתדרת יפה מאוד בלעדיך, בלעדיכם.

יוצאת. חוזרת עם טייפ ועליו היא מקליטה לסירוגין.

תמשיכי.

תמשיכי...

אני שומעת.
 אני מקשיבה.
 אני שומעת.
 ואיך הרגשת?
 ומה חשבת אחרי זה?
 ואמרת לו את זה?
 ומה הוא ענה?
 ומה הרגשת?
 אני מבינה.
 אני מבינה.
 את רוצה לדבר על זה?
 את עוינת.

נגמר הזמן. נטפל בזה בפעם הבאה. תזכירי לי.

מתיישבת על כורסה, הטייפ לידה.

נעמי

אני בהתקפת חרדה, אני מודה. אני מנסה להשתלט על עצמי, ואני לא מצליחה. אני מרגישה כמו בלוויה – לא יודעת איך המת קשור אליי אבל הוא מאוד יקר לי, ובלב אני יודעת שזה שמת – מת. לא יהיה יותר. אבל מי זה שמת? זה לא אני. וזה גם לא בעלי ואין לנו ילדים.

(טייפ) תמשיכי.

נעמי

מה?

(טייפ) תמשיכי.

נעמי

אז אין לנו ילד, אבל משהו חי בינינו משך השנים – ההתנהגות שלנו יחד, הבית שלנו, הריח שלנו יחד, החכמות הקטנות, השפה שהיא רק שלנו – זה מה שמת. וזה מה שעכשיו בארון, ואני הולכת בלוויה של זה. ועוד מעט זה ייקבר.

(טייפ) אני מקשיבה.

נעמי

מה?

(טייפ) אני שומעת.

נעמי

מה הוא עושה עכשיו, הוא חושב עליי? בטוח שכן. הוא אֶתה. כנראה שכן. הוא אֶתה והוא חושב עליי והוא שם פס עליי. זה לא מפריע לו, כי אחרת הוא לא היה שם.

(טייפ) ומה הרגשת?

נעמי

שלחננס הייתי חברה שלו, שהחברות הזאת לא שווה כלום. החברות, ההבנה, התמיכה כשזרקו אותך מתפקיד עורך המדור, כשקיצצו לו במשכורת ובתנאים. הלכתי ושיפצתי לו בית לתפארת, שירגיש נוח. ואולי בגלל זה לא עשינו ילדים – כי יש לי ילד, קצת מטומטם, קצת ילדותי, ועכשיו הוא בוגד בי. עכשיו הוא מזיין את הכלבה בשירותים של המטוס. האומלל הזה, שלשכב אֶתו היה כמו להחליף חיתולים לתינוק. שוכב על הגב, פאסיבי לגמרי, ומצחקק כמו כבשה.

(טייפ) ומה הרגשת?

נעמי

שנמאס לו ממני אחת ולתמיד, שהייתי לו לזרא. באל"ף. באל"ף ובה"א.
(טייפ) אני מבינה.

נעמי

את לא מבינה כלום. לא יעזור כמה שאשכנע את עצמי שהתחתנתי עם גבר מתוק שאני אוהבת – התחתנתי, ואני חיה כבר עשרים שנה עם אידיוט פתטי גס רוח עם בדיחות של אוהדי כדורגל, שזה הכי נמוך שיכול להיות. מה עושה בעלך, גברתי? בעלי? בעלי מתאר במילים גולים שאחרים הבקיעו ושכל העולם כבר ראה בטלוויזיה. אז אל תגידי לי אני מבינה. הבגידה של המטומטם הזה לא הייתה לי בתכנית, בשום שלב.
(טייפ) אני מבינה.

נעמי

לכי להזדיין.
(טייפ)את רוצה לדבר על זה?

נעמי

לא. אני רוצה שיעצרו אותו בשדה התעופה במילאנו עם החשיש בכיס של הז'קט, ושהאינקוויזיציה תחקור אותו בעינויים קשים ושבעיתון הראשון שירשו לו לקרוא הוא יראה בעמוד הראשון תמונה של הראש הגיינג'י של הארכיטקטית הזונה מבצבץ מתוך ההריסות של בית שהיא תכננה והתמוטט לה על הראש. זה מה שאני רוצה.

(טייפ) את עוינת.

נעמי

ואת מטומטמת.

(טייפ) נגמר הזמן, נטפל בזה בפעם הבאה, תזכירי לי.

נמל התעופה מלפנזה במילאנו

8. ביקורת דרכונים

המטוס נחת והישראלים מגיעים לביקורת דרכונים, מסתדרים בתור ומיד שולפים את הטלפונים הסלולריים ומפעילים אותם. שלל צלצולים נבלע בהודעות נמל התעופה. שומרים ומאבטחים בכל פינה. מתחדש הנוהל הרגיל של:

א' – מה קורה?

ב' – עכשיו נחתנו במילאנו.

ה' – אז תתחתן עם אחותי.

תוך כדי כך הם עוברים, אחד אחד, על פני הפקיד בבוטקה של ביקורת הדרכונים. מדי פעם, בתשובה לשאלה "מה מטרת הביקור?", הם עונים כאחד.

- הפקידה – ביזנס או פלז'ר?
 א' (עם הפקידה) – פלז'ר.
 ב' – ווי קיים טו פאק מילאן.
 א' – פוטבול. פוטבול. סוקר.
 ב' (עם הפקידה) – פלז'ר. נוט ביזנס – פלז'ר. פסטה. פיצה.
 א' – עשית אותי רעב, אקסקיז מי, יו נואו א גוד רסטורנט היר, אין מילאן? (פקידה – נו רסטורנט אין מילאן)
 ב' – תראה איך היא לא עושה בעיות. באנגלייה אתה בא, חוקרים אותך ממש באכזריות.
 ג' – באנגלייה? ומה תגיד בארץ?
 ב' – תראה איזה מהירות – היא לא מסתכלת בכלל. חותמת – מעבירה. גראצי. (עובר)
 א' – יפה, וכמו שאתה נכנס, ככה כל הכולרות המחבלים נכנסים –
 ד' – אני, במקומם, זה המקום הכי טוב לדפוק ישראלים – בשאננות. תתקדם.
 ג' – (ניגש לפקידה) פלז'ר. פוטבול. יו טו פוטבול? יו לאב מילאן?
 שוטר – נו.
 ג' – גדול. טומורו יוקאם ווי טוגזר קורעים את מילאן.
 א' – דבר, דבר, דבר אתה שתבוא גם לצעוק אתנו במגרש.
 ב' – מילאן, גוד מילאן אור בד?
 שוטר – מילאן בד, הפועל גוד, ורי גוד.
 ב' – וואי, אמרה הפועל.
 ג' – איזה עולם קטן.
 א' – נו, מה אתה מתלהב.
 ב' – מנין לה?
 ג' – מנין לה? הפועל שם דבר באירופה.
 ד' – חמודי, אתה מוכן להתקדם, שבת נכנסת.
 ג' – זאתי, כמו הערבים במחסומים, נו – היינו מלמדים אותם לשיר "התקווה". מי שלא צועק "אני מניאק", לא היה עובר. היינו מעכבים אותו.
 ד' – אז עכשיו אתה מעכב אותנו – קדימה.

9. המציאות נושכת את נפתלי

אולם הנכנסים בנמל התעופה מלפנסה במילאנו, בתור שלפני ביקורת הדרכונים. נכנסת חבורת חברינו. מרינה שומעת הודעות בנייד.

מוטי

עוד לא נחתנו, את כבר מדברת.

מרינה

אני שומעת הודעות. בוא רגע.

קדוש

תראה כמה שיש איטלקי, רועי, לא בא לך ללמוד פה ארכיטקטורה? תגמור את הצבא, תבוא למילאנו, תלמד ארכיטקטורה, נעבוד יחד – אתה תתכנן, ואני אבנה. מה אתה אומר?

רועי

למה לא.

מרינה

(למוטי בשקט) תשאל איפה כאן השירותים.

מוטי

למה?

מרינה

כי אני מבקשת. בקול רם.

מוטי-

איפה פה השירותים? מישהו יודע איפה השירותים?

מרינה

שמה, אני אראה לך. גם אני צריכה.

מוטי

השלפוחית מתפוצצת לי כמו אישה בהיריון. (מרינה לוחשת משהו באוזנו) יואל, תחזיק לי את התיק, תעשה טובה.

יואל

חכה כמה רגעים, תעבור את הביקורת דרכונים.

מוטי

אני לא יכול, אני אומר לך.

רועי

מוטי, מה העניינים, אחי? היית פה פעם, במילאנו? ספר לנו משהו.

מוטי

תן לי לקפוץ רגע לשירותים, ואני מספר לך מה שתרצה.

מרינה

תשאיר גם את הז'קט.

מוטי

רועי, אתה יכול להחזיק לי רגע את הז'קט.

רועי

מה עוד? אני לא סבל שלך.

מרינה

הנה, (על נפתלי) הוא בן אדם נחמד, הוא ישמור לך על הז'קט, אתה מסכים, נכון?

רועי

אל תהיה פראייר, נפתלי.

מוטי

שתי דקות אנחנו חוזרים.

נפתלי

אין בעיה.

מרינה

(למוטי) זהו, שתי דקות יספיקו לך? (מתרחקים)

10. השירותים המזוינים

מוטי

מה הסיפור, אני לא צריך פיפי, למה באתי לשירותים.

מרינה

אתה כזה תרח שאפשר להשתגע. תיכנס פנימה, אני באה אחריך.

מוטי

איך תיכנסי זה שירותים לגברים.

מרינה

תיכנס כבר, נודניק.

מוטי

עכשיו? את לא נורמלית, הם יברחו לנו.

מרינה

אף אחד לא יברח לך, נו, מה זה, אשתך תפרה לך את החגורה למכנסים, תעזור לי לפתוח.

מוטי

רגע.

מרינה

נו.

מוטי

שנייה, הריצ'רץ'. או, הנה, בסדר.

מרינה

תעלה, תעמוד על האסלה.

מוטי

את מטורפת.

מרינה

תשתוק. תעצום עיניים.

מוטי

יראו אותנו.

מרינה

שששש. תעצום עיניים. זהו עכשיו רד למטה ושב. יופי. זוז קצת אחורה.

מוטי

ההה... אני מת.

מרינה

אחר כך תמות – עכשיו תתחיל לחיות.

11. הז'קט העצור

חזרה לאולם ביקורת הדרכונים. המקום ריק מנוסעים ורק יואל עומד מהעבר השני, ממתין למוטי שיחזור.

מוטי

מה זה, איפה כולם?

מרינה

כנראה עברו כבר.

מוטי

כל כך מהר? יואל, איפה כולם?

יואל

לאן נעלמת?

מוטי

הייתי בשירותים.

יואל

שעה?

מוטי מנסה לעבור את המחסום. השוטרת האיטלקייה מתנגדת.

שוטרת

סניור, סניור. גו באק. דונט פאס דה ליין.

מוטי

מה היא רוצה?

שוטרת

פספורט, פליז.

מוטי

איפה הדרכון? (מסמן לשוטרת) אונה מומנטו (מחפש בכיס הז'קט שאיננו) איפה ההוא? למי השארתי את הז'קט? איפה ההוא עם הציפור?

יואל

עצרו אותו. באו שוטרים עם כלבים לקחו אותו.

מוטי

מה זה לקחו אותו? עם הז'קט שלי? למה הוא לא השאיר לך את הז'קט?

מרינה

אמרתי לך שאני לא אוהבת אותו. (עוברת ומחתימה את הדרכון) פלזיר.

מוטי

אבל למה לא לקחת ממנו את הז'קט שלי? כל הארנק שלי שם, הכרטיסי אשראי, הטלפון נייד, הכרטיסים למשחק, אתה נורמלי יואל?

יואל

תגיד תודה שחיכיתי לך.

מוטי

אבל את הז'קט, למה הוא לא השאיר לך? מה את עוברת, מרינה, את משאירה אותי כאן? מה קורה לכם?

מרינה

(ליואל) תן לי את התיק שלו. (למוטי) תפסיק לצעוק. הנה הדרכון שלך (מוטי ניגש לקחת אותו).

שוטרת

סניור, דונט פאס דה ליין, פליז.

מוטי

לקחת את הפספורט, מה יש לך? (מסמן לה בשתי ידיים) מה היא רוצה מהחיים שלי?

מרינה

(לשוטרת) אקסקוזה מי, קן איי גיוו היס דה פספורט?

שוטרת

נו.

מרינה

אני אדבר אֶתה. (ניגשת אליה לדבר אֶתה מקרוב)

מוטי

לא ראית שלוקחים אותו?

יואל

ראיתי אבל כבר עברתי את הביקורת דרכונים, לא יכולתי לעבור חזרה.

מוטי

אז ראית שלוקחים אותו ולא התערבת? אתה אידיוט, יואל?

יואל

תוציא עוד מילה ואני נכנס בך, אתה שומע? תגיד עוד מילה אחת.

מוטי

מה קרה לך?

יואל

כמה זמן משתינים – דקה? שתי דקות? אמרת שאתה ניגש לשירותים – נהיה מזה ירח דבש. אני מסביר לך שניגשו אליו שוטרים פתאום והרימו אותו אֶתם – מה יכולתי לעשות, תגיד לי?

מוטי

קח צעד אחד אחורה.

יואל

מה? קדוש ניסה לדבר אֶתם – אבל הם מדברים רק איטלקית.

מוטי

אבל למה עצרו לי את הז'קט?

יואל

לא יודע!!

מוטי

אני משתגע. תעזבי, מרינה, לא רוצה להיכנס. אני אחכה פה שיחזירו אותי לארץ. תני את התיק.
(מנסה לעבור)

שוטרת

סניור, דונט פס דה ליין.

מרינה

תשתוק רגע, אתה לא יכול לחזור בלי דרכון.

שוטרת

או-קיי – נאו וי פלי אה גיים. (למרינה) יו גו דר. (למוטי) יו קאם היר, ביהיינד דה ליין. (למרינה) יו טייק דה פספורט. יו ת'רואו דה פספורט לייק פריזבי. (למוטי) יו קאטש – יו גו.

מוטי

היא צוחקת עליי?

שוטרת

אונו, דואה, טרה – ת'רואו! (מרינה זורקת. מוטי תופס. השוטרת מוחאת כפיים) בראבו, מוטי. נאו קם טו מי. (הוא ניגש אליה עם הדרכון שתפס) וולקאם טו איטלי, ביזנס אור פלז'ר?

מרינה

פלז'ר.

שוטרת

גוד לאק. יאללה הפועל.

מוטי

גם הנייד שלי בז'קט.

מרינה

תתקשר משלי.

מוטי

אבל אם יתקשרו אליי?

יואל

הנייד שלך באמת צלצל כמו משוגע, עצבן פה את כולם. צלצל והודעה, צלצל והודעה. בטח אשתך חיפשה אותך דחוף.

מוטי

בא לי להרוג אותך.

יואל

חבל, השוטרים יעצרו גם אותך.

12. סופמשחק באצטדיון סן סירו במילאנו

נעמי, בביתה, מפעילה את הטלוויזיה בשלט, ומן המקלט בוקע קול השדרן המתאר את המשחק.

13. אחרי המשחק – נמל התעופה מלפנוזה במילאנו

האווהדים מתחילים להגיע לנמל התעופה הריק. מקהלת האווהדים שרה "הביתה, הביתה" של שושנה דמארי. מוטי ומרינה מגיעים.

מרינה

אתה אומר להם "שלום" מהר ולא מתחיל להעלות זיכרונות, כי אין לנו זמן. הטיסה לרומא יוצאת עוד מעט וזה מטרמינל אחר, בסדר?

מוטי

בסדר.

מרינה

מוטי, אני רוצה שתבטיח.

מוטי

אני מבטיח, בסדר, "שלום" וזהו. הנה הם באים. אל תדאגי. לכי, תעשי צ'ק-אין.

מרינה

עשיתי צ'ק-אין.

מוטי

אז תשתי קפה, לכי לדיוטי פרי, אני גם צריך להעביר לנעמי אלף מילה בעניין הפרידה. לכי, אני אפגוש אותך בעלייה למטוס.

קדוש מגיע, דוחף עגלה, רועי אחריו.

רועי

טוב, אבא, דיי עם הדיכאון. זה סך הכול כדורגל.

קדוש

אתה יודע בדיוק למה אני מיואש ולמה אני מדוכא. לחצי יום הייתה לי תקווה שתעשה כמו שהתחייבת – ועכשיו ההתחייבות שלך מבוטלת.

רועי

תקשיב, אבא –

קדוש

עזוב, רועי – אין לי טענות אליך.

יואל מגיע, מובס, משרך רגליים.

יואל (למוטי)

אתה חוזר אֶתנו?

מוטי

לא, אני ממשיך לרומא. באתי להגיד שלום. ייקח עוד הרבה זמן עד שנתראה. מה אֶתך, החלטת מה אתה עושה?

יואל

הפסדנו, לא?

מוטי

היה שלום, לוזר אדום.

יואל

נתראה בקרוב, קקה צהוב.

הם קמים, מתחבקים לפרידה. פתאום מופיע נפתלי, מלווה שוטרים איטלקים, והכלוב הקטן בידו. הוא נפרד מהם בלבביות באנגלית העילגת שלו. אריוודרצ'י, בונה סרה. גראצי.

14. אתה עוד צועק עליי?

מוטי

הנה, בקשה, הנה המטומטם הזה, הסוכן ביטוח, אני מפרק לו את הצורה למטומטם.

יואל

חכה רגע, מוטי.

מוטי

תראה איך הוא הולך עם הז'יקט שלי כאילו אימא שלו קנתה לו את זה לבר מצווה. תגיד לי, איפה נעלמת לי עם הז'יקט? תוריד, תוריד אותו לפני שאני מפרק אותך, טמבל.

נפתלי

אתה עוד צועק עליי?

מוטי

כן, אני צועק עליך. איפה נעלמת? (לוקח ממנו את הז'יקט) איפה הארנק? תסתכל – כל הכרטיסי אשראי, הכרטיסים למשחק... אני מסתובב במילאנו כמו הומלס והארנק שלי אצלו. דבר, איפה היית אני שואל אותך.

נפתלי

אתה עוד צועק עליי? אתה לא מתבייש? עצרו אותי בגללך – אתה עוד צועק עליי? הוא עוד צועק עליי...

יואל

איך שחררו אותך.

נפתלי

מה זה איך? סתם עצרו אותי.

מוטי

למה עצרו אותך?

נפתלי

בגלל הז'יקט שלך. כשניגשת לשירותים נתת לי את הז'יקט שלך לשמור: –

מוטי

מה לא טוב בז'יקט, זה אחלה ז'יקט.

נפתלי

לא – היה שם סמים בכיס.

מוטי

סמים? איזה סמים?

נפתלי

היה סמים בכיס של הז'יקט. הכלבים הריחו את הז'יקט, הרימו אותי אֶתם, לא הבנתי מה הם רוצים. אז אתה עוד צועק עליי. תגיד תודה שלא הפלתי אותך. שאלו מי נתן לי את הז'יקט, אמרתי לא מכיר, מישהו, הלך להשתין. אז אתה צועק עליי?

מוטי

מה פתאום סמים, אני מעשן סמים?

קדוש

אהלן, סוכן ביטוח, איפה נעלמת.

נפתלי

עצרו אותי. הייתי במעצר.

קדוש

מה?

נפתלי

על סמים. היה לי סמים בכיס של הז'יקט שלו.

יואל

אתה מעשן סמים, מוטי?

מוטי

תגידו, השתגעתם כולכם? מה הסיפור הזה?

נפתלי

אולי זה של מה-שמה, היפה שהייתה אֶתך. איפה היא, אגב?

מוטי

לא עניינך. לא יכולת להודיע איפה אתה?

נפתלי

איך? הפלאפון היה אצלי בכיס של הז'יקט שלך. הם לא נתנו לי לדבר עם אף אחד. הם קשוחים, זה לא שוטרים יהודים אלה –

רועי

אלה רומאים.

נפתלי

וואללה. רומאים. נלחמתי ברומאים. טוב, מה נגמר המשחק?

קדוש

אתה לא יודע?

נפתלי

הייתי בחקירות, אני אומר לך. קרעו אותי בחקירות. ואני לא יודע את השפה שלהם ולא אנגלית – היה בלגן. (האזהדים שרים "הפסדנו, הפסדנו" במנגינה של "הביתה, הביתה") הפסדנו?

יואל

2:0

נפתלי

איי. חבל. שתיים-אפס? אז לא עלינו לחצי גמר...

יואל

כן. חבל לא עשית פוליסה.

קדוש

מה עזרו לך כל הפוליסות שהיא עשה וההישרדות והתסריטים שהיא כל הזמן כותב בראש? – נתנו לך רגע להחזיק ז'קט, והופ – כל המציאות השתנתה. שום ביטוח לא היה מציל אותך, נפתלצ'יק. הגורל מתעתע.

נפתלי

אז מה עכשיו עם כל הנדרים שנדרנו לפני המשחק? הכול מבוטל, לא?

יואל

כן.

נפתלי

כי אני לקחתי את זה מאוד ברצינות. חשבתי על זה הרבה במעצר. זה דברים רציניים אמרנו שם. אז מה, הכניסו לנו גול אחד יותר מדיי, מה?

יואל

כן. גול עצמי. הקפטן של הקבוצה נגח לשער שלנו, בטעות. (ויואל ממשיך לספר לנפתלי עד שמוטי מזדעק)

נפתלי

גרשון?

15. תקשיב לאשתך, הכי טוב

בינתיים, מוטי מקשיב להודעות במכשיר הנייד שלו. הוא שומע את הודעתה של נעמי.

נעמי

(הודעה 1) מוטי, זאת נעמי, אתה מנוול ולא שווה שאני אעשה איזשהו מאמץ הכי קטן בשבילך – אבל אתה עומד להיזרק לכלא, אז אני מתקשרת להגיד לך שתזרוק את הז'קט שלך, אתה שומע? תיפטר מהז'קט ברגע שאתה שומע את ההודעה – יש לך סמים בכיס, והם מביאים כלב ויעצרו אותך. לא משנה איך אני יודעת. למרות שלא מגיע לך, אני אומרת לך. תיפטר מהז'קט. ותחזור אליי דחוף. לא הביתה. לא רוצה לראות את הפרצוף שלך יותר. תחזור אליי בטלפון.

(הודעה 2) מוטי, אתה לא חוזר אליי. אולי לא הבנת וכבר עצרו אותך. למרות שאתה בן זונה, אני אומרת לך – רועי, המטופל שלי, הבן של קדוש, שם לך חתיכת חשיש בכיס של הז'קט, כי הוא רצה ש-... כי הוא חשב ש-... לא משנה, זה בגללי, אני מצטערת. לא, אני לא מצטערת. לא משנה – תעיף את הז'קט וזהו. טוב, אני מתקשרת גם למרינה.

מוטי

בוא הנה, בן זונה קטן, מה זה היה צריך להיות? אתה מתבדח איתי? אני ארסק אותך.

קדוש

הלו, הלו, תירגע, שמור על הפה שלך.

מוטי

תשמור אתה על הבן המופרע שלך, בן זונה קטן, מה זה צריך להיות?

יואל

מה הוא עשה לך?

מוטי

מה הוא עשה לי?! הוא הכניס לי את הסמים לכיס, החתיכת מופרע הדפוק הזה.

קדוש

זה נכון, רועי?

מוטי

למה עשית את זה?

רועי

(מאבד שליטה) אני מכיר אותך? מה אתה פונה אליי, אני מכיר אותך? אבא, קח אותם ממני עכשיו. עכשיו קח אותם ממני עכשיו.

קדוש

אתה הכנסת לו את זה לכיס?

מוטי

אתה לא מבין מה מדברים אליך? קח, תשמע בעצמך.

רועי

כן, אני הכנסתי לו את זה לכיס, וחבל שלא זיינו אותו השוטרים האיטלקים. חבל!! אותו ואת אשתו הזונה הפסיכולוגית ואת הזונה מרינה שזורקת את האחות המסכנה שלה, חבל! (לנפתלי) אני מצטער, הוא היה צריך להיעצר, לא אתה. אתה לא בעסק.

מוטי

אני יש לי איזה עסק אֶתך? אני חבר שלך בגיל שלך, שאתה עושה אֶתי בדיחות.

יואל

עזוב אותו, מוטי.

קדוש

תראה, שמנציק – תרים עליו עוד פעם את היד או את הקול, ואני משנה לך את הפנים. אל תתגרר בי, אני לא החברה המזדיינת שלך.

מוטי

כן? למה מה תעשה לי?

קדוש

אתה רוצה לנסות? אתה רוצה לנסות? אני אהרוג אותך.

יואל

תפסיקו, אני מבקש שתפסיקו. תדבר אֶתו בשקט, קח אותו הצדה, תדבר אֶתו בשקט. מוטי, עזוב, לא קרה כלום, אין נפגעים, עזוב.

מוטי

דפוק אחד.

(עוזי למוטי – דיי, תירגע, על מה עצבים? גם ככה הפסדנו.)

יואל

דיי! (לנפתלי) עוד לא העפת את דורון? (מוטי קם ועוזב את המקום)

נפתלי

מה? אוי, אתה צודק, תראה מה זה, אני מסתובב אֶתו כל היום כמו אידיוט, בסוף שכחתי להעניף אותו. תודה. אתה רוצה לבוא אֶתי לשחרר אותו? יש לנו זמן עד הטיסה.

יואל

מאיפה אתה משחרר אותנו?

נפתלי

נמצא איזה מקום גבוה, פתוח לשמים. בוא, אני אתן לך לשחרר את היונה.

יואל

תלך, אני אחכה לך כאן.

16. על העיוורון

קדוש

אתה משוגע? למה עשית את זה? אני מדבר אליך – למה שמת לו סמים בכיס? מאיפה יש לך סמים? אתה מעשן סמים? מה זה, בדיחה כזאת? איזה מין בדיחה זאת, תסביר לי.

רועי

בגללך.

קדוש

בגללי? בגללי שמת לו סמים בכיס? למה רצית שיאסרו אותנו? מה יש לך אֶתוּ?

רועי

אני אספר לך.

קדוש

אל תצעק.

רועי

אתה רוצה? – אני אספר לך, אבל זה אתה רצית.

קדוש

אל תצעק, אני אומר לך, אנשים מסתכלים עלינו, אנחנו לא בבית, אל תצעק.

רועי

אתה רוצה לשמוע? – אז תן לי לדבר. אתה רוצה שאני אתגייס, נכון? אתה משגע אותי כל הזמן להתגייס, נכון? ליחידה מובחרת, לקורס קצינים, למודיעין, נכון?

קדוש

נכון, נו?

רועי

אבל הם לא רוצים לגייס אותי, אבא.

קדוש

כי אתה סרבן גיוס. כי אתה סרבן גיוס מחורבן.

רועי

אני לא סרבן גיוס אבא, לא בגלל זה שחררו אותי.

קדוש

שחררו אותך מהצבא? מי שחרר אותך?

רועי

הקב"ן. בגלל זה לא הלכתי אתמול ללשכת גיוס. אני לא סרבן, אבא. סתם סיפרתי לך, כדי לא לצער אותך.

קדוש

אתה מוכן לדבר עברית?

רועי

מה אתה לא מבין?

קדוש

סיפרת לי שאתה סרבן גיוס כדי לשמח אותי?

רועי

כן.

קדוש

מה זה צריך להיות – למוטי אתה שם חשיש בכיס, הסוכן ביטוח נעצר בגללך.

רועי

שוחררתי על סעיף נפשי. אני לא בריא, יש לי הפרעות. אני בטיפול מאז שאימא מתה. חמש שנים רצופות אתה משלם על התרופות – לא חשבת שמהו לא בסדר?

קדוש

לא חשבתי שאתה מופרע.

רועי

אני חולה, אבא. אני לוקח כדורים. בגלל זה שחררו אותי. הם קראו בצבא את חוות הדעת של נעמי ושחררו אותי תוך חמש דקות.

קדוש

נעמי ביקשה מהם לשחרר אותך?

רועי

היא הפסיכולוגית שלי.

קדוש

אני אהרוג אותה.

רועי

על מה? היא אומרת שאני יכול לנסות עוד פעם להתאבד. שאני מסוכן עם נשק, שזה סכנה לי ולאחרים.

קדוש

מה?

רועי

אני מצטער, אבא.

קדוש

זה מה שהיא כתבה? אני מתקשר אליה עכשיו, היא הולכת לכתוב את זה מחדש.

רועי

עכשיו ארבע בבוקר.

קדוש

לא אכפת לי.

רועי

זה לא יעזור. אני הבטחתי לה שאני אפריד בין בעלה למרינה. מה יצא? – היא התקשרה להזהיר אותנו. הזונה.

קדוש

אתה רצית שהוא ייעצר כדי להפריד ביניהם כדי שהיא תשנה את חוות הדעת?

רועי

אני לא יודע כבר מה לעשות, אבא, אני משתגע. וגם הפסדנו. (בוכה)

קדוש

אין לי כוח אליך יותר. (מתיישב) אני מרים ידיים. כל מה שאני מנסה לא מצליח אֶתְךָ – אני מרים ידיים. אתה לא לומד, אתה לא הולך לצבא, אתה לא מתפקד, אתה מתעסק בסמים, אין לך חברים, אין לך חברות – אני הבטחתי לאימא שאתה תהיה כל מה שחלמנו שתהיה, וכל מה שאני מנסה – אני לא מצליח.

רועי

זה לא נכון, אבא...

קדוש

דיי. תפסיק לבכות. תשמע. אתה לא חוזר לארץ. אתה תישאר פה, במלון של שדה התעופה, אני אשאיר לך כסף. אני אסע ואני אחזור עוד יומיים. לא צריך צבא. אנחנו נשב פה, ואתה תלמד מוזיקה, איפה שרק תרצה. בסדר? מה אתה אומר?

רועי

אני לא חוזר לארץ?

קדוש

בינתיים, לא. אתה תלמד פה מוזיקה, אתה תצטיין במוזיקה ואז נראה. יש לי מספיק כסף לזה. אני אסגור את כל העניינים בארץ ואבוא אליך. טוב? קדימה, מתוק, תיגש עכשיו, שטוף פנים, תשתה משהו וניגש למלון. אני מחכה לך בשער.

קדוש יוצא. רועי פוגש את נפתלי שהולך עם הכלוב לשחרר את היונה.

נפתלי

נו, הסברת לו?

רועי

כן.

נפתלי

וזה עזר? הוא הבין?

רועי

הוא מאוכזב ממני.

נפתלי

אז אין מה לעשות. רוצה לבוא אֶתִי?

רועי

לאן?

נפתלי

אני עולה להעיף את דורון ממקום גבוה, פתוח לשמים. תבוא, אני אתן לך לשחרר את היונה.

רועי

בסדר, למה לא.

17. העכבר חוזר לחורו

מוטי, שעזב קודם את יואל בשער העלייה למטוס, איתר את מרינה.

מרינה

אתה לא מפתיע אותי, מוטי, אני ידעתי שתחזור הביתה לאשתך. לאימא שלך.

מוטי

אני לא ידעתי.

מרינה

כששאלתי את כולם מה אתם מוכנים לעשות בשביל ניצחון – זה היה רק כדי לשמוע מה אתה אומר, ובאותו רגע ידעתי שאתה חוזר הביתה ולא משנה מה יהיה – ינצחו או יפסידו.

מוטי

אני לא ידעתי.

מרינה

כי לך אין הרבה שכל, אתה לא מאוד פיקח.

מוטי

זה נכון, את לא מעליבה אותי.

מרינה

לא מחפשת להעליב אותך – מאוד קיוויתי שתמשיך אתי.

מוטי

למה?

מרינה

כי אתה מצחיק אותי. כשאני אתך, אני צוחקת כל הזמן. גם עכשיו אתה מצחיק אותי. כמו השוער שלכם, שהלך ימינה והכדור הלך שמאלה – אתם בכיתם. אבל אובייקטיבית זה היה מצחיק כמו צירלי צ'פלין. והנה אתה עומד עכשיו מול השער, והשער פתוח ואתה לא צריך לבעוט אפילו – תעשה פונו לכדור והוא בפנים ואתה מנצח. אבל לא – אתה עוזב הכול ורץ לאימא. אתה גבר מצחיק אפילו שאתה לא מתכוון להצחיק.

מוטי

לא יכולת לדעת – אמרת שאת לוקחת לקוחות שלך ומעמידה אותם מול היופי והם לא עומדים בזה. הם חייבים לקנות את היופי הזה הביתה. העמדת אותי מול היופי – לא יכולת לדעת שאני לא אקנה.

מרינה

נו, באמת, אתה ישראלי. אתם, הישראלים, לא רוצים יופי – אתם רוצים פרקטי. שהכול יהיה ממוגן ופרקטי. שקיעת השמש יפה אבל לא פרקטית. שתלך לעזאזל. מסתובבים עם הגב לים. צבע לבן – לא פרקטי, יש ילדים עם ממרח שוקולד. אז הריפוד לספה סינתטי פרקטי, הרצפה גרניט פורצלן, לא פרקט – כי פרקט זה לא פרקטי, הווילון מכוער אבל כביס, הפלסטיק מכוער אבל רחיץ. אז גם בחורה יפה לא פרקטית סכנה – היום היא פה, מחר תמצא מיליונר, לך תדע, בגדים יקרים, תכשיטים, חופשה בקריביים – אני מאוד לא פרקטית ולא ממוגנת, ואתה פחדן שרוצה לאימא כי זה זול ונוח. אז לך לאימא. אני אמצא לי כבר מישהו, שיבזבז עליי בלי חשבון.

מוטי

אני אוהב אותך.

מרינה

אז בוא אֵתִי. לא תצטרך לעשות כלום. אני אעבוד ואני ארוויח בשביל שנינו. אני אהיה פרקטית. אתה רק תלך למשחקי כדורגל בלי להעביר מאתיים מילה, אלף מילה, בלי להיות היסטרי, תוכל לנוח.

מוטי

לנוח ממה?

מרינה

מישראל. זה עבודה מאוד קשה ישראל.

מוטי

למה, שמעת חדשות? היה משהו בחדשות?

מרינה

לא מעניין אותי יותר. תחליט אם אתה בא אֵתִי או חוזר הביתה.

מוטי

מה זה היה?

מרינה

מה?

מוטי

שמה, בחלון, משהו נפל למטה.

מרינה

הבנתי. אתה לא רוצה להחליט. אני הולכת.

מוטי

אני רציני, ראיתי משהו אדום נופל למטה.

מרינה

נו.

מוטי

מה מצאת בי?

מרינה

עכשיו? המטוס שלי ממריא! טוב, זה נמאס עליי. שונאת למרוח פרידות. תן לי נשיקה. תן לי נשיקה. יש לי נחמה אחת – שאני יודעת שאתה חוזר לבית שאני עיצבתי לך, ואתה ואשתך לעולם לא תוכלו לשכוח אותי. טוב, אני זה.

מוטי

אולי ניפגש פעם. אני בא הרבה לאירופה.

מרינה

לא נראה לי. ותגיד לאשתך שלא תכעס. אני מחזירה אותך כמו חדש. ושתדאג לאחותי. שלא תישאר לבד. צ'או.

18. הצעה שקשה לסרב לה

לקדוש יש מצב רוח טוב של מי שאבן נגולה מעל לבו. הוא נסמך על ברוך אחת ומדבר אל יואל היושב.

קדוש

תשמע, אני רוצה לספר לך משהו ואחר כך להציע לך משהו, ואני מקווה שתקבל אותו.

יואל

אני שומע.

קדוש

הכסף שאביך החביא בקירות של הבית לפני חמישים שנה.

יואל

זהב. אוצר זהב מהסליקים של המחותרת.

קדוש

בדיוק.

יואל

נו, נמאס כבר מהסיפור הזה. מה רצית להציע – שנהרוס את הקירות ונחפש אותו?

קדוש

או, אז זהו, שאני מצאתי אותו.

יואל

מה?

קדוש

ביום הראשון שבאתי אליכם לפתוח את הסתימה בשירותים. זה היה מתחת לבלטות. בגלל זה הם נשברו. אני אסביר לך, היו שם גם ניירות מסמכים, ומהרטיבות זה התחיל להתנפח –

יואל

עזוב, אל תסביר לי. אני לא רוצה לשמוע.

קדוש

אתה כועס?

יואל

אני לא כועס.

קדוש

אבל אני רוצה לספר לך. אני קיבלתי הלם כשמצאתי את זה. זה עשרים מטילי זהב בתיק ברזנט עם מסמכים ישנים. הוצאתי את זה, שמתו בארגז כלים וסגרתו. זה שזה מתחת לבלטות שלכם, לא אומר שזה שלכם. מצד שני, זה בטוח לא שלי. ואז באת והתחלת לכעוס ולדבר לא יפה. אמרתי פאק יו, לא אומר לך כלום.

יואל

אז למה אתה מספר לי?

קדוש

כי אני רוצה שתיקח חצי. למדינה אני לא הולך להחזיר את זה.

יואל

אבל זה לא שלי –

קדוש

אז של מי זה? עזבת את הבית, אתה צריך כסף – זה יכול לעזור לך, לא?

יואל

איפה כל זה עכשיו?

קדוש

אצלך בבית, בארגז כלים שלי, בין כל הפטישים והמקדחות.

יואל

ואשתי לא יודעת על זה?

קדוש

לא. החלטה שלך. אתה יכול להתקשר אליה לספר לה, או לקחת הכול לעצמך, או להתחלק איתי חצי-חצי. אז מה אתה מחליט?

יואל

אבל הפסדנו, אתה לא חייב לעשות את זה. גם מוטי לא נשאר. הוא חוזר לנעמי. הוא מרגיש חייב. שלמרות שהוא עזב אותה, היא צלצלה להזהיר אותו.

קדוש

כן. גם אני כנראה חייב לה את החיים של הבן שלי. אם היא לא הייתה מתקשרת למוטי – זה היה נגמר באסון.

יואל

אני לא מבין.

קדוש

הילד שלי לא סרבן גיוס. הוא שיקר לי. הוא חולה. הוא בטיפול. הם שחררו אותו מהצבא בזכותה. הייתי צריך להגיע עד מילאנו ושיעצרו את הסוכן ביטוח כדי שייפתחו לי העיניים להבין כמה אבא יכול להיות טיפש. ואני לוחץ עליו ולוחץ עליו, והוא פוחד לספר לי, לא לאכזב אותי. ואשתי, אתה יודע, אני כל הזמן מדבר איתה. היא אימא שלו. נתתי לך ילד ולא ידעת לשמור עליו. כל השנים זה מול העיניים שלי. הוא בטיפול, אצל פסיכולוגית, הוא לוקח כדורים, אני קונה לו את התרופות, ואני לא מחבר שתיים ושתיים, והוא מנסה לרמוז לי – אבא, אני לא בסדר, אבא, אני חולה... ואני לוחץ עליו ולוחץ עליו – על מה, אלוהים אדירים? שילך לתפוס ילדים ערבים בעזה? שיעמוד במחסומים? כמעט הבאתי אסון. והסיפור הזה עם החשיש שהוא שם לו בכיס מרוב ייאוש ושזה לא הצליח לו. ואני חושב לעצמי, תעלה עכשיו למקום גבוה, פתוח לשמים, ותצעק "סליחה! אני אידיוט! נתנו לי ילד פרח ולא ידעתי לשמור עליו. במו ידיי, במו ידיי כמעט גמרתי אותו".

יואל

קדוש, דיי, אתה הורג אותי, דיי.

קדוש

אתה לא אשם, יואל. אתה שנייה אחת לא שמת לב, זה קורה. אני פושע. מה?

יואל

קראו לי בכריזה?

קדוש

לא שמעתי.

יואל

תקשיב.

קדוש

זה באיטלקית.

(מערכת הכריזה)

פסנגיר קדוש, פסנגיר קדוש, פליז ריקווסטד טו דה אינפורמיישן דסק, פסנגיר קדוש, פליז.

יואל מגיב אוטומטית כאילו קראו לו, ואז הוא קולט שקוראים לקדוש.

יואל

קוראים לך.

קדוש

לי?

יואל

אתה קדוש, לא? מבקשים שתיגש לאינפורמיישן.

קדוש

אבל למה קוראים לי? איפה זה האינפורמיישן?

יואל

לבוא אֶתְךָ?

קדוש

זה בסדר. אין צורך. (הולך, מוטי חולף על פניו. ליואל) מה קרה לו? (מרינה נכנסת מצד שני)

19. מלאך נופל

מוטי

מה קרה? החלטת לחזור לארץ?

מרינה

בואו הנה.

מוטי

מה?

מרינה

בואו רגע, אני אומרת.

מוטי

מה קרה?

מרינה

זה רועי, הבן של קדוש.

מוטי

מה רועי, הבן של קדוש? נו, תדברי כבר –

מרינה

תדבר בשקט.

מוטי

מה קרה?

מרינה

זה הוא שראית מקודם שנפל מהגג.

מוטי

מה?

מרינה

מצאו אותו עכשיו למטה. בגלל זה העיכוב בטיסה. בגלל זה קראו לו. השוטרים מחכים לו.

מוטי

מי אמר לך?

מרינה

מה זה חשוב?

מוטי

הטייס?

מרינה

כן.

מוטי ניגש אל יואל, שתופס את הראש.

נפתלי מגיע.

נפתלי

אתם כבר יודעים? הוא היה לידי, זה קרה לידי, הוא עמד לידי, למעלה, פתאום הוא עושה צעד קדימה, עמדנו, דיברנו, הסברתי לו. שאל אותי על היונה, על דורון – איך הוא חוזר הביתה. נתתי לו להעיף אותו, אני מוציא את המצלמה, אני בא לצלם אותו מעיף את היונה, הוא אומר לי, "שלום, נפתלי, סליחה על הבלגן שעשיתי לך". "שטויות", אני אומר לו, "שכחתי מזה..." ואני מתחיל ללכת. פתאום אני שומע משהו נופל למטה ואת הכלוב מתגלגל – הוא קפץ למטה.

מוטי

קפץ למטה?

נפתלי

קפץ. קפץ. לא נפל. קפץ.

מוטי

לא הרגשת ממנו משהו?

נפתלי

היה חושך. שאלתי אותו, "נו, אבא שלך עוד כועס?" "הלוואי," הוא אומר, "הוא כבר לא כועס, אבא שלי ויתר עליי... התיאש ממני. הרים ידיים".

מוטי

את תפסידי את הטיסה שלך לרומא.

מרינה

הטיסה לרומא יצאה כבר לפני עשרים דקות.

שאר האוהדים מתחילים לנוע לעבר שער העלייה למטוס.

מוטי מוציא את הטלפון הנייד.

יואל

אם אתה מתקשר עכשיו לעיתון, אני הורג אותך.

מוטי

אני מתקשר לנעמי. שתבוא לאסוף אותי.

מערכת הכריזה באנגלית

הנוסעים האחרונים בטיסת ישראל אינס 7412 לתל אביב מתבקשים להגיע בדחיפות לשער עלייה למטוס.

מרינה

בואו, חוזרים הביתה.

הם יוצאים לאט. נפתלי נשאר. תיקו של קדוש נשאר מיותר על אחד הכיסאות.

נכנסים יובל ורועי, נפתלי מסמן להם לגשת אליו.

רועי

(לנפתלי) בחיים לא הייתי חושב שחנן כמוך יכול להיות מלאך המוות.

נפתלי

אני לא ממש מלאך המוות. אני שליח. יש פקידים, מנהלי מחלקות, סוכנים – אני שליח.

רועי

על וספה?

נפתלי

למה, אתה פיצה?

רועי

והיונה בכלוב?

נפתלי

מין מטפורה לנשמה שלך. בדיחה פרטית. לא משנה.

רועי

סוכן ביטוח?

נפתלי

למה לא?

רועי

רק בשביל הסקרנות – זה בגלל משהו שעשיתי? מה שהכנסתי לכיס של הז'קט?

נפתלי

אוהו, התחלנו? מה הקשר. נגמר הזמן שלך, אתה חוזר הביתה, למעלה. זהו. בלי הרבה פילוסופיות.

רועי

טוב, די, אל תכעס.

נפתלי

אני כל הזמן מנסה להסביר את זה, אף אחד לא רוצה להבין.

רועי

זה לא בגלל המוזיקה שלי...?

נפתלי

לא.

רועי

מה עושים שם?

נפתלי

תסביר לו.

יובל

בדרך כלל, אתה עושה מה שאתה רוצה – מנגן, משחק כדורגל, קורא, משקיף למטה – וכשהוא קורא לך אתה בא ומדבר אֶתוּ ונמצא אֶתוּ כמה זמן, ואז אתה חופשי לחזור לעניינים שלך. וככל שהזמן עובר, הם קוראים לך פחות ופחות. זה תלוי בכמה אשמה הם מרגישים. למשל, יואל, אבא שלי, אחרי המשחק כבר לא שם לב שאני לא אֶתוּ. הוא מתחיל להבריא. אצל אבא שלך זה יכול לקחת יותר זמן.

הם עומדים רגע, צופים בקדוש מלווה בשוטר, ניגש, לוקח את התיק שלו ויוצא.

נפתלי

בוא, תחתום על ציוד.

יובל

אם לא נגיע בזמן, לא נקבל ארוחת ערב.

סוף